

Parivartio

No: 5 VARSINAIS-SUOMEN RESERVILÄISPIIRIEN LEHTI

59. vuosikerta 29.10.2020

Varusmiespalvelus on kotouttamista parhaimmillaan

s. 4

**Katanpää-luokka
nopean toiminnan
valmiudessa**

s. 3

**Joni Lindeman
lähti vielä kerran
Afganistaniin**

s. 6-7

**Roukkulin rata
uuteen uskoon**

s. 8-9

**Mitä Turvallisuus-
komitea tekee?**

s. 10

**Loimaan Syys-SRA
veti ennätysmäärän
osallistujia**

s. 12

**Maskun marssille
sataa kiitosta**

s. 12

PÄÄKIRJOITUS

HENGENRAVINTOA

Pari sanaa johtajan vastuusta

Koronapandemia ei ota laantuakseen. Viimeisten viikkojen tartuntaluvut ovat olleet jopa viime kevään lukemissa. Olemmeko menettäneet halun torjua tartuntoja? En usko, että jäsenemme ainakaan kuuluisi edellä mainittuun joukkoon. Meidän kaikkien pitää muistaa suositukset turvaväleistä, kokoontumisrajoista, maskien käytöstä, hyvästä käsihygieniasta ja niin edelleen. Ollaan esimerkkinä muille ja pidetään itsemme sekä läheisemme terveisinä.

Kesän jälkeen olemme pystyneet toteuttamaan toimintasuunnitelmaamme ainakin joltain osin. On hyvä, että pyrimme pitämään suunnitellut tapahtumat, vaikka osallistujia ei olisikaan kovin montaa. Jos liian usein peruutamme tapahtumia vedoten vähäiseen osallistujamääriin, niin hetken päästä saattaa toimijoiden usko olla ainakin koetuksella – joka taas jätetään tapahtuma pitämättä. Pidetään toiminta aktiivisena muistaen kuitenkin kaikki suositukset.

Piirien syyskokoukset on suunniteltu pidettäväksi 5.11. Laitilassa. Kokousmateriaalit on lähetetty yhdistyksien

puheenjohtajille ja sihteerille. Toivomus on, että yhdistyksistä tulisi paikalle yksi vain edustaja ja vuoden 2019 toiminnasta palkittavat. Jos koronatilanne aiheuttaa muutoksia, niin yhdistyksille lähetetään tietoa tämän viikon aikana.

”Edelleen tarvitaan maanpuolustushenkeä.”

Sauli Niinistö

Kannattaa tutustua lakiin 677/2020 (Laki väliaikaisesta poikkeamisesta osakeyhtiölaista, osuuskuntalaista, yhdistyslaista ja eräistä muista yhteisölaeista covid-19-epidemian leviämisen rajoittamisesta, voimassa 3.10.2020-30.6.2021).

Seuraavassa on muistutus kaikille johtajakoulutuksen saaneille. Erityisesti tällaisina aikoina esimiehen vastuu alaistensa hyvinvoinnista korostuu. Johtajina meiltä odotetaan hyvää huolenpitoa alaisistanne, niin osaamisesta ja oppimisesta kuin terveydestä ja hyvinvoinnistakin. Kouluttajina ja johtajina meillä on keskeinen merkitys

joukkojemme osaamisessa ja kyvyssä toimia kaikissa tilanteissa. Me kyllä paikkamme täytämme.

Tasavallan presidentti **Sauli Niinistö** pohti Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen kokouksessa (14.10.) isänmaan ja maanpuolustustahdon käsitteitä ja tunteuksia, mitä ne herättävät suomalaisissa. Presidentin mukaan hänelle käsitteet tuovat mieleen muun muassa itsenäisyyden, puolustuksen, jälleenrakentamisen ja tietyntyläisen yhteyden tunteen – pyrkimyksen samaan. Näin ei kuitenkaan välttämättä ole nuorten kohdalla, joille isänmaa ja maanpuolustustahto termeinä saatavat olla etäisiä.

”Mutta on nuorillakin tunteuksia. Ehkä eri aikaan sidottuja, konkreettisia tunteuksia,” presidentti huomautti. Esimerkeiksi hän otti vapauden toteuttaa itseään, demokratian sekä kyvyn ja tahdon vastata tulevaisuuden haasteisiin, kuten koronavirukseen ja ilmastonmuutokseen. ”Tässä kaikessa meidän Suomen maamme on kärjessä – Suomen maa, isänmaa,” hän sanoi.

”Tässä kaikessa menossa joutuu toteamaan, että ei-

pä Euroopan unionia kovin paljoa sittenkään näy”, hän painotti. Presidentin mukaan jäsenmailla onkin tehtävää, jotta EU:n valtava potentiaali taloudessa ja sotilaallisesti saataisiin käyttöön. ”Koska tämän päivän maailmassa voima ja raha tuntuvat puhuvan.”

”Edelleen tarvitaan maanpuolustushenkeä.” Tasa-vallan presidentin sanoista voimme varmaankin kuulla hänen uskonsa tulevaan ja erityisesti nuoriin kansalaisiin. Ja mitä tärkeintä maanpuolustushengen tarpeellisuuteen. Me kaikki voimme yhdessä tehdä edellä mainittujen asioiden eteen uskottavaa työtä tahtoomme. Eikö se ole meille vapaaehtoisen maanpuolustuksen toimijoille suorastaan velvollisuus.

Erkki Lehmus
päätoimittaja

PIIRIKIRJOITUS

Meillä on vastuu – myös tästä

Me reserviläiset olemme vastuun kantajia monessakin suhteessa ja monella tavalla. Mikäli paha päivä tulisi, meillä on silloin paljon vastuuta Isänmaamme tulevaisuuden suhteen. Meillä on näin syvän rauhan aikana vastuu valmistautumisesta tähän tehtävään. Mutta meillä on myös veteraanien aikanaan viitoittaman tien jatkajina vastuu heidän perinteensä viemisestä eteenpäin sekä sen varmistamisesta, että näin myös tapahtuu.

Suomella oli viime sotien aikaan aseissa – laskuvasta riippuen – ja rintamalla taisteluissa noin 700 000 miestä. He olivat silloin nuoria miehiä, nykyisten varusmiesten ikäisiä. Heillä oli suuri

vastuu siitä, että tasavalta nimeltä Suomi jäi eloon. Tänä heistä ne, jotka edelleen keskuudessamme ovat (noin 8000), ovat elämänsä iltapuolella. Meillä nuoremmilla on nyt vastuu heidän hyvinvoinnistaan.

Valtakunnalliset Veteraaniliitot perustivat vuonna 2003 Tammenlehvän Perineliiton huolehtimaan veteraaniperinteen säilymisestä. Sitten on asian hyväksi tehty työtä paljonkin. Tänä, kun olemme siirtymävaiheessa Veteraanijasta Perinneajkaan, alkavat suunnitellut perinneajan organisaatiosta olla jo pitkällä - jossain päin Suomea ne ovat jo valmiinakin.

Kuten olemme aina aika ajoin piirimme kokouksissa

saaneet kuulla, on Varsinais-Suomeen tarkoitus perustaa yksi Sotiemme 1939 – 1945 Perinneyhdistys. Tämä tarkoittaa siis maakunnallista toimijaa. Sen alle tulevat sitten kuntakohtaiset perinnetoimikunnat. Näistä lienee jo joitakin perustettu – useampia perusteilla.

Kannustan nyt kaikkia reserviläistoimijoita, etenkin yhdistysten veteraanivastaa- via olemaan aktiivisia myös tässä suhteessa. Tiedän, että monilla paikkakunnilla me olemme eri tavoin tähän asti olleet mukana veteraanien auttamisessa, erilaisissa talkootoimissa ja keräyksissä kuin myös mukana veteraanien yhdistysten hallinnossa. Tuleva perinneajka ja -työ ovat suora jatkumo tähän.

Meillä on vastuu.

Vuonna 2004 allekirjoittivat silloiset piirimme puheenjohtajat puitesopimuksen varsinaissuomalaisen veteraanijärjestöjen kanssa tuesta ja avusta veteraaneille. Olisiko vastaavanlaisen sopimuksen aika koskien perinnetoimintaa nyt? Se toisi vastuulle konkreettisen ulottuvuuden, paperin, joka velvoittaisi. Velvoitehan meillä on ilman paperiakin, mutta ikään kuin muistutukseksi. Lisäämään ymmärrystä asialle, ja sille, että vastuu veteraaniperinteestä on nyt meillä.

Reijo Hilpinen
*Reserviläispiirin
2. varapuheenjohtaja*

Positiivinen konnotaatio

Varmaan ensimmäinen kirja, jonka raaskin ostaa, oli **Heikki Soisen** ”Ulkopuolella leirin”. Se kosketti monella tavalla. Silloin aloin miettiä kirjan ”herättämänä” kuinka puhumme toisillemme. Nuorena mietin pitäisikö opetella kestämään loukkaavaa puhetta ja kehittyä vastaamaan samalla mitalla sen sijaan, että loukkaantuu. Pitäisikö siis opetella sanomaan riittävän pahasti takaisin.

Kun nykyisin 60 vuotta myöhemmin seuraan maailman menoa näen, että edelleen on keskustelussa vahvasti esillä tähän aihepiiriin liittyviä teemoja. Koulukiusaaminen on yksi niistä. Ei riitä, että kiusataan puheen tasolla, puhumalla pahaa, nolaamalla, halveksimalla, vaan pahoinpidellään nyrkeillä ja potkimalla sairaalakuntoon.

Toinen lähellä oleva tämän päivän ongelma on ”vihapuhe”. Kun seuraa uutisia ei voi olla huomaamatta, että sitä esiintyy sekä lähellä että kaukana. On aika lailla silmiinpistävää, että varsin korkeassa ja merkittävässä asemassa olevat julkisuuden henkilöt saattavat syyllistyä vihapuheeseen. Oman lukunsa muodostavat sosiaalisen median kautta levitetty ”valeuutiset”.

Muistan, että kun suoritin asevelvollisuutta, meillä oli kouluttajana alikersantti, joka puhui niin rumasti, hävyttö- mästi, ja ilkeästi, että häpesin hänen puolestaan. Sen ajan kouluttaja karjui meille alok- kaille, että ”alokas ei mitään, ei sitten minkään arvoinen”.

Ei sitä tietenkään ihan tosis- saan tarvinnut ottaa, eikä kauheasti loukkaantuakaan, mutta voi kuitenkin kysyä olisiko mahdollisesti joku toisenlainen esimieskulttuuri kenties johtanut parempaan tulokseen.

Kun siirryin ajatuksissani 60-luvulta reilut parikymmentä vuotta eteenpäin aikaan, jolloin kävin usein kertausharjoituksissa, tuo vanha negatiivinen puhuminen oli muuttunut positiiviseksi, toista arvostavaksi, hyväksi puheeksi. Itse asiassa kaipaen sitä ryhmähenkeä, rakentavaa ja hyvällä huumorilla höystettyä kanssakäymistä.

Meillä oli kertausharjoituksissa johtajana majuri, joka oli johtajana, esimiehenä aivan fantastinen. Hän oli positiivi-

nen auktoriteetti. Hän sai meidät tekemään töitä kehumalla, kertomalla kuinka hyviä me olimme, ja siitä seurasi, että meidän halusimme olla vielä parempia. Hän sai synnytettyä positiivisuuden kierteen.

Erittäin tärkeä positiivisen puheen muoto on kiittäminen. Äskettäin luin netistä jutun, jossa kaksikin Kouvolan lyseon 60-luvun oppilasta, puhuivat koskettavia kiitoksen sanoja oman kouluaikeksi rehtorista **Helvi Hongasta**. Olin näiden entisten lyseolaisten kanssa aivan samaa mieltä siitä, miten he arvostavasti kiittelivät rehtoriämme. Meillä oli siihen aikaan aivan fantastisia opettajia, kasvattajia, heistä välittyi se, että he todellisesti, hyvin konkreettisesti välittivät meistä pojista; ei vaan virkansa puolesta.

Kun edelleen toimin psykoterapeutina ja potilashoidon työnohjaajana, pidän yhtenä kaikista oleellisempina terapeuttisena asiana sitä, että on äärimmäisen tärkeä kohdata toinen ihminen hyvällä puheella ja asenteella, kiittämällä, kun siihen on aihetta. Jopa niin että kannattaa keskittyä etsimään hyvää puhuttavaa toisesta. Tätä kutsun ”positiiviseksi konnotaatioksi”.

”Valeuutisista” varoitettiin jo Uudessa testamentissa (1 Tim 6:20) ”Pidä tallessa, Timoteus, se mikä on uskottu sinun haltuusi! Torju jumalattomat tyhjäät puheet ja vastaväitteet, joita tiedon nimellä kulkeva valhetieto keksii. Hyvä alleviivaus löytyy (Mt 12:34). ”Hedelmästään puu tunnetaan. Mitä sydän on täynnä, sitä suu puhuu.” Siinä on kehoitus kohdata toinen ihminen hyvällä puheella. Ja vielä tuli mieleen (1 Kor 13:1) ”Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä mutta minulta puuttuisi rakkaus, olisin vain kumiseva vaski tai helisevä symbaali.”

Edellä kerrotut ongelmat eivät siis ole uusia. Niiden kanssa on painittu kautta historian. Hyvät neuvot ja ohjeet ovat olleet kauan olemassa. Ei vaan riitä, että kertoo arvostavansa Raamatun opetuksia. Pitää aukaista se kirja ja ottaa selvää, mitä siellä sanotaan ja mikä tärkeintä yrittää opetella omassa elämässään toteuttaa Raamatun opetuksia.

Pertti Järvinen

Päätoimittaja

Erkki Lehmus
040 160 8001
vsres@co.inet.fi

Toimituspäällikkö

Teemu P. Peltola
parivartio@gmail.com

Julkaisija

Varsinais-Suomen Reserviupseeriipiiri ry
Varsinais-Suomen Reserviläispiiri ry

Toimitusneuvosto

Marko Silvander
Kari Nummila
Tapio Peltomäki
Jussi Posio
Tuula Rahkonen
Olli Alho

Taitto ja kuvankäsittely

Salon Seudun Sanomat Oy

Painopaikka

Salon Lehtitehdas 2020

Pankki

Turun Seudun Osuuspankki
Pääkonttori
FI68 5710 0420 0801 37

Jäsenistömme on ostokykistä ja useita ammattialoja edustavaa.

Lehden painos 5 000 kpl
Seuraava numero ilmestyy **17.12.2020**
Aineisto toimitukseen **27.11.2020**

Marius Vågenes Villager

Merivoimien miinantorjunta-alukset Naton nopean toiminnan valmiudessa

Jos käsky käy

Ella Haataja

Merivoimien Kantapää-luokkaa edustavat miinantorjunta-alukset Purunpää ja Vahterpää ovat valmiudessa Naton nopean toiminnan joukkojen (NATO Response Force, NRF) täydentävän toiminnan valmiusjoukko-poolissa kuluvan vuoden ajan. Joukkopooliin osallistuminen on osa Puolustusvoimien normaalia kansainvälistä yhteistoimintaa.

NRF on korkeassa valmiudessa oleva joukko, jota voidaan käyttää erilaisissa Naton operaatioissa. Suomi on osallistunut NRF-toimintaan vuodesta 2012 lähtien, osallistuminen perustuu Suomen rooliin Naton kumppanimaana. Merivoimien valmiusvuorojen valmistelu aloitettiin keväällä 2018.

Joukkopooliin ilmoitetut yksiköt ovat harjoitelleet hyväksytyn suunnitelman mukaan viime kevään ja kuluneen syksyn aikana kansainvälisissä sotilaallisissa harjoituksissa tavoitteenaan kehittää miinantorjunnan suorituskykyä ja valmiutta osallistua mahdollisiin kansainvälisiin kriisinhallintatehtäviin merellä.

– Käytännössä NRF-joukkopooliin kuulumisen on näkynyt lisääntyneinä yhteisinä harjoituksina Naton miinantorjunta-alusosaston (Standing Nato Mine Counter Measures Group 1) kanssa. Tärkein tavoite on tietenkin oman kansallisen miinantorjunnan suorituskyvyn kehittäminen, kertoo 4. Miinantorjuntalaivueen komentaja **Juhani Lehtimäki**.

Valmiusvuoden aikana yksi Merivoimien alus on kerrallaan valmiudessa. Valmiudesta vastasi tammikuun alusta kesäkuun loppuun miinantorjunta-alus Purunpää (41). Miinantorjunta-

alus Vahterpää (42) on valmiudessa loppuvuoden.

Aluksen perustamisvalmiutta on ylläpidetty siten, että alus on valmis lähtemään tehtävään Merivoimien kriisinhallintajoukkona 60 päivän sisällä Suomen poliittisen johdon antamasta päätöksestä. Näin varmistetaan, että alus on valmiusvuoden aikana käytettävissä myös Merivoimien omiin kansallisiin tehtäviin.

Suorituskykyä harjoituksista

Alukset ovat osallistuneet valmiusvuoden aikana kahteen suureen harjoitukseen, joihin molempiin liittyi lisäksi laaja harjoittelujakso Naton pysyvän miinantorjunta-alusosaston kanssa. Harjoittelujaksoilla keskityttiin miinantorjunnan lisäksi esimerkiksi merimiestaitoon ja rannikkomerenkulkuun.

Kesäkuussa Purunpää suuntasi Baltops 20 (Baltic

Miinantorjunta-alus Vahterpää osallistui syyskuussa Naton pysyvän miinantorjunta-alusosaston mukana Sandy Coast -harjoitukseen Belgian rannikolla.

Operations) -merisotaharjoitukseen. Vuosittain järjestettävä kutsuperusteinen merisotaharjoitus Itämerellä on Naton merellisen osaston (Naval Striking and Support Force Nato) suunnittelema ja Yhdysvaltojen Euroopan

laivastokomponentin johtama.

Kyseisen harjoituksen tavoitteena on kouluttaa Naton ja kumppanimaiden joukkoja toimintaan merellisessä kriisinhallintatilanteessa. Lisäksi se kehittää

kumppanuusmaiden välistä yhteistoimintakykyä sekä miinantorjunnassa ja merimiestaidossa että meri- ja ilmakomponenttien välillä. Harjoitukseen osallistui yli 4000 merisotilasta 14 eri maasta.

Syksyllä Vahterpää puolestaan harjoitteli Belgian rannikolla Sandy Coast 2020 -harjoituksessa Naton pysyvän miinantorjunta-alusosaston mukana. Belgian johtaman monikansallisen harjoituksen harjoitusaiheita olivat miinantorjunta rannikolla ja satamien edustalla, miinantorjuntataktiikka ja -toimintatavat sekä alusten ja esikuntien välinen yhteistoiminta. Merellinen toimintaympäristö tarjosi joukoille haastetta.

– Harjoitusalueella on vuorovesi-ilmiö, veden suolaisuus ja pohjaolosuhteet ovat erilaiset kuin Suomen rannikolla. Erilaisissa olosuhteissa harjoittelemalla henkilöstö harjaantuu käyttämään aluksen laitteita erilaisilla merialueilla mahdollisia kansainvälisiä tehtäviä varten, Lehtimäki kertoo.

Kaikki harjoitukset toteutettiin sopeutetusti koronaviruspandemia huomioiden.

Turun reserviupseerit suunnittelevat virtuaalisia itsenäisyysjuhlia

Kari Kandelberg

Covid19 iskee Suomeen tavalla, johon ei ole totuttu. Vastuullinen yhteiskunta tekee pandemian rajoittamiseksi kaiken tarpeellisen mieluummin liikaa kuin liian vähän. Pandemian rajoittaminen onnistuu vain ihmisten kohtaamisen vähentämisellä.

Presidentinlinnassa ei järjestetä tänä vuonna perinteistä itsenäisyyspäivän juhlas-

taanottoa, kertoo lehdistö. Juhlavastanotto on aiemmin koonnut Presidentinlinnaan pari tuhatta suomalaista, sitä seuraavat miljoonat televisi- on ääressä kodeissa. ”Vaikka tänä vuonna emme kokoonnu perinteisellä tavalla Presidentinlinnaan, ei se suinkaan vähennä juhlan merkitystä. Juhlimme Suomea ja itsenäisyyttämme kaikkien suomalaisten kanssa yhdessä uudelleen ohjelman kautta”, presidentti **Sauli Niinistö**

sanoo tiedotteessa.

Turun reserviupseerikerholla on sama haaste, Itsenäisyysjuhlaamme osallistuu paljon väkeä, joka kuuluu riskiryhmään, Ymmärrämme haasteen ja perumme paikalla pidettävän juhlan tänä vuonna.

Turun reserviupseerit ry., Suomen suurimpana reserviupseerikerhona, haluaa olla edelläkävijä näinä vaikeina aikoina. Jos emme pysty pitämään paikalla juhlaa, pi-

detään juhlat verkossa, emme halua katkaista perinnettä.

Isänmaallinen juhlatunti

Teknisesti juhlat järjestetään noin tunnin pituisena videokokouksena. Pystytämme studion, josta jaamme ohjelmaa ja yhteistyökumppaneidemme videoklippejä. Tavoitteena on tuottaa lyhyttä isänmaallista ohjelmaa, ehkä jonkun juhlapuhujankin saamme paikalle.

Ohjelmaa vielä raken-

namme, valmiina on nippu ideoita, varmasti Maamme-laulun laulamme yhdessä. Ehkä näytämme kierroksen sankarihaudoilla ja lyhyet videoterveisiä. Hyviä ideoita otetaan vastaan, ehkäpä yhteisösi haluaa osallistua juhlaamme.

Laitamme kerhon jäsenille ohjeet miten ja mihin kirjaututaan. Kotona ei tarvitse pukeutua tumman pukuun ja suuriin kunniamerkkeihin, tärkeintä on löytää sisäinen

Itsenäisyyspäivän juhلاميeli.

Toivottavaa on, että saamme myös vanhempaa väkeä mukaan, nettimaailma ei ole kaikille tuttu. Itsenäisyyspäivä on iloinen tapahtuma, mutta muistutamme myös itsenäisyyden vakavampaakin puolta, maailmalle itsenäisyys ei ole itsestään selvä.

Ensimmäinen kerta on aina hiomista, haemme muotoa ja toivomme palautetta. Yritämme välittää Itsenäisyyden juhلاميelen katsojille.

LYHYET

Puolisensataa lukiota osallistui Turpotietäjään

Ensimmäinen valtakunnallinen Turpotietäjä-tietokilpailu käytiin lukioissa ympäri maata torstaina 8.10. Ensimmäisenä vuonna kilpailuun osallistui 47 lukiota ja lähes 400 opiskelijaa. Pahentunut koronatilanne hieman rokotti osallistujamäärää ja muutama lukio joutui perumaan osallistumisen viime hetkellä etäopetukseen siirtymisen takia.

Maakunnallinen organisaatio lähettää parhaat vastaukset valtakunnalliselle ohjausryhmälle. Valtakunnallinen raati arvioi saamansa vastaukset, laittaa ne paremmuusjärjestykseen ja valitsee 8–12 parasta vastaajaa valtakunnalliseen finaaliin Helsingin Ostrobofnialle 30.11.2020.

Jatkossa kilpailu järjestetään vuosittain. Ensi vuonna tavoitteena on saada kilpailuun mukaan sata lukiota jokaisesta reserviläispiiristä.

Lähde: Reserviupseeriliitto

Kenraaleja uusiin tehtäviin

Tasavallan presidentti on 21.8.2020 päättänyt seuraavista virkaan nimittämistä ja tehtävään määräämisistä Puolustusvoimissa.

Pääesikunnan johtamisjärjestelmäpäällikön, prikaatikenraali **Mikko Heiskasen** nimittäminen edelleen kenraalin virkaan ajalle 1.1.2021-31.7.2024.

Pääesikunnan suunnittelupäällikön, prikaatikenraali **Vesa Virtasen** määrääminen Puolustusvoimien henkilöstöpäälliköksi 1.1.2021 lukien.

Pääesikunnan logistiikkapäällikön, prikaatikenraali **Janne Jaakkolan** määrääminen Pääesikunnan suunnittelupäälliköksi 1.1.2021 lukien.

Ilmavoimien esikuntapäällikön, prikaatikenraali **Jari Mikkosen** määrääminen Pääesikunnan logistiikkapäälliköksi 1.1.2021 lukien.

Kainuun prikaatin komentajan, prikaatikenraali **Tuomo Revon** määrääminen Pääesikunnan koulutuspäälliköksi 1.1. 2021 lukien.

Ilmavoimien operaatiopäällikön, eversti **Juha-Pekka Keräsen** nimittäminen kenraalin virkaan ajalle 1.1.2021-30.11.2024 ja määrääminen Ilmavoimien esikuntapäälliköksi 1.1.2021 lukien.

Puolustusvoimien logistiikkalaitoksen apulaisjohtajan, eversti **Timo Saarisen** nimittäminen kenraalin virkaan ajalle 1.1.2021-31.12.2025.

Prikaatikenraali Janne Jaakkola on toiminut Pääesikunnan logistiikkapäällikkönä vuodesta 2018. Sitä ennen hän on palvellut muun muassa sektorijohtajana Pääesikunnassa, Porin prikaatin esikuntapäällikkönä, vanhempina osastoiesiupseerina Puolustusministeriössä sekä pataljoonan komentajana Utin jääkäriyrykmentissä. Prikaatikenraaliksi hänet ylennettiin vuonna 2017.

Yleisen asevelvollisuuden monet kasvot

Petri Hulkko

Korona-ajan mukaisesti keskityin lomallani kotimaan matkailuun. Matkakierrokseni kohdensin itäiseen Suomeen ja erityisesti jatkosodan viimeisiin taistelupaikkoihin Ilomantsin alueella. On lähes käsittämätöntä, miten merkittävästi alivoimaiset suomalaiset joukot löivät kaksi Neuvostodivisioonaa vaarojen ja soiden muovaamassa maastossa. Osoitus suomalaisen asevelvollisuuden tuottamasta sotilastaidosta ja maanpuolustushengestä.

Ei kahta sanaa siitä, että yleinen asevelvollisuus on ainoa tapa puolustaa Suomea sotilaallista uhkaa vastaan. Tämä ei todistelu kaipaakaan. Asevelvollisuus on ainoa keino tuottaa riittävän kokoiset ja osaavat sodan ajan joukot Suomen tarpeisiin. Tämä on tietenkin yleisen asevelvollisuuden päätarkoitus, mutta on asevelvollisuudella muitakin ulottuvuuksia eli useammat kasvot.

Isoisäni Sotkamosta oli ikäluokkaa, joka käskettiin palvelukseen kesällä 1918 vanhan asevelvollisuuslain nojalla. Siitä lähtien on muodostunut ketju, jossa jokais-

Kenraaliluutnantti Petri Hulkko (kesk.) on huomannut, kuinka varusmiespalvelus hitsaa maahanmuuttajat yhteen kantaväestön kanssa.

sa perheessä välitön yhteys yleiseen asevelvollisuuteen. On varusmiespalveluksen käynyt isoisä, isä, poika tai nykyisin äiti tai tytär. Ketju jatkuu edelleen ja sillä on merkitys maanpuolustustahtoon. Asevelvollisuusreservimme on osoitus siitä. On myös tulevaisuudessa tärkeää, että yhteys säilyy. Vapaaehtoiset varusmiespalvelusta suorittaneet naiset lisäävät tätä yhteyttä perheisiin.

Varusmiespalvelus hitsaa yhteen

Suomalainen demokratia on itseisarvo, mutta ei enää itsestäänselvyys nykymaailmassa. Sen eteen on jatkuvasti tehtävä työtä. Yleinen asevelvollisuus tukee mitä parhaiten demokratiaa ja tasa-arvoa. Taustasta, varallisuudesta tai mistään riippumatta varusmiespalvelus alkaa kaikilla samalta viivalta. Kaikilla on

kykyjensä mukaisesti mahdollisuus kasvaa ja edetä. Tämäkin meille itsestään selvyyks, mutta muualla maailmassa suuri harvinaisuus.

Olen onnekseni voinut todeta ja todistaa miten hyvin toisesta kulttuuriperimästä kotoisin olevat maahanmuuttajat ovat kotoutuneet varusmiespalveluksessa kantaväestöön. Uskon sotaväen olevan tasa-arvoisin yhteisö, jossa kaikkia kohdellaan yksilöinä ja joukko hitsautuu yhdeksi taustasta riippumatta.

Alkukesän eräessä harjoituksessa osanottajien keskuudessa puhuttiin toistakymmentä eri kieltä yhdessä komppanian kokokoisessa joukossa. Toiminta oli esimerkillistä, vaikka osalle komennot tulkattiin taistelijaparin toimesta.

Jotkut väittävät, että näillä yleisen asevelvollisuuden muilla merkityksillä ei ole todellisuuspohjaa tai ne eivät perustu ”tutkittuun” tietoon. Niin tai näin, yli 40 vuoden kokemuksella asevelvollisuudesta olen havainnut nämä asiat empiirisesti tosiksi seurattessani varusmiesten ja reserviläisten toimintaa sekä suomalaisen yhteiskunnan kehitystä.

Kirjoittaja on maavoimien komentaja ja kenraaliluutnantti

ARVOSTELIJALTA

Valkoisen talon hullut päivät

Toimittajat **Philip Rucker** ja **Carol Leonnig** ovat paneutuneet ilmiöön presidentti **Donald Trump** ja julkaisseet kirjan *Minä yksin – Donald Trump ja Valkoisen talon hullut päivät* Yhdysvaltain hallinnosta nykyisen presidentin kauden alusta aina syksyyn 2019 saakka. Ja tuloksena on noin viidensadan sivun perusteellinen kuvaus toiminnasta, jossa henkilöstö tuntuu vaihtuvan kuin pyöröovissa, rekrytoinnit ovat kummallisia ja potkut tulevat herkästi, vieläpä yleensä presidentin twiiteissä.

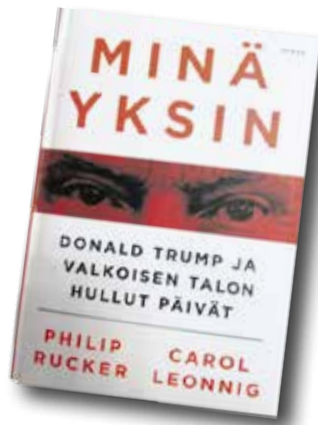
Koko hallintoa onkin sanottu aikuisten päiväkodiksi. Euroopalaista näkökulmasta on uskomatonta, että maailman johtavan suurvallan ylin päättävä voima on noin holtittomissa kantimissa.

Trumpin kabinetin tärkeitä nimityksiä on jaettu harkitsemattomasti ja vastuuttomasti. Usein taustalla ovat vaikuttaneet presidentin tytär **Ivanka** ja hänen aviomiehensä **Jared Kushner**. Isä oli järjestänyt heille jopa korkeimman tason turvalluuksien kaikkien salaiseenkin aineistoon, mikä on ennenkuulumatonta.

Ylitsevuotavaa itseluottamusta

Eräs korkea-arvoinen kansallisen turvallisuuden viranomaisen kertoi kirjoittajille: "Olen palvellut häntä kaksi vuotta. Mielestäni hän on maallemme vaarallinen sekä välittömästi, että pitkällä tähtäimellä." Toinen hallinnon virkamies totesi, että "hän on pätkähullu."

Neuvonantajat valistavatkin ennen tärkeitä kokouksia muita osallistujia: "Älkää kohdelko

häntä mitenkään alentuvasti vaan esittääkään hänelle kohteliaisuuksia. Käsitelkää häntä kuin hankalaa ja hyvin herkkähiipiäistä murrosikäistä."

Kun presidenttiä pyrittiin valmistaamaan neuvotteluissa esiin tuleviin asioihin, niin hän saattoi todeta, että "en halua puhua kenenkään kanssa, tiedän enemmän kuin hän, minä tiedän enemmän kuin kukaan." Omasta puolestaan Trump on sanonut: "Itse asiassa elämäni kaksi suurinta vahvuuttani ovat olleet henkinen tasapaino ja se, että olen ollut, niinkuin, tosi fiksu. Myös kiero **Hillary Clinton** pelasi näillä korteilla kovaa, ja kuten kaikki tietävät, hänen kävi kalpaten. Minä olen erittäin menestyvä liikemies ja sitten huipputason tv-tähti ja Yhdysvaltain presidentti (ensi yritykselläni). Minusta se osoittaa, että minä olen, ei vain fiksu, vaan nero... ja vieläpä todella tasapainoinen nero!"

Hallintonsa arvosteluun hän on todennut: "Minä avaen tv:n ja avaen sanomalehdet ja näen tarinoita kaaoksesta... kaaoksesta.

Mutta asia on täysin päinvastoin. Tämä hallinto käy kuin hienoviritetty masiina." Esillä olevan kirjan dokumentaatio ja tapahtumien kuvaus kylläkin osoittaa aivan muuta.

Aukkoja yleissivistyksessä?

Erään välilaskun aikana Havaijille Trump vietiin katsomaan Pearl Harboriin taistelulaiva Arizonan uppoamispaikan päälle rakennettua muistomerkkiä. Veneessä matkalla paikalle presidentti veti kansliapäällikkönsä sivuun kysyäkseen jotain kahden kesken: "Kuule John, mistä tässä on kyse? Mitä meille näytetään?"

Trump oli kuullut nimen Pearl Harbor ja näytti ymmärtävän, että oli menossa katsomaan historiallisen taistelun muistomerkkiä, mutta ei ilmeisesti tiennyt juuri sen enempää. "Hän oli ajoittain vaarallisen sivistymätön", sanoi eräs entinen neuvonantaja. Ulkoministeri **Tilerson** totesi puolestaan, että "presidentti on helvetinmoinen ääliö."

Aasian alueen johtajien kokouksessa Filippiineillä Trump keskusteli Intian pääministerin **Narendra Modin** kanssa tarkoituksenaan lähentää suhteita maitten välillä. Intialla oli hankala naapuri joka taholla, Pakistan ja Afganistan ja Kiinallakin oli ambizioita ja aggressiota Etelä-Aasiassa. Trump paljasti avustajiensa kauhuksi ällistytävän tietämättömyytensä alueen maantieteestä kommentillaan "Kiina ei sentään ole teidän rajanaapurinne!". Ei ihme, että ennen tuloaan Helsinkiin tapamaan **Putinia** hänen kerrotaan tiedustelleen, josko Suomi on osa

Venäjää.

Kuten muistetaan, niin lehdistötilaisuudessa Helsingissä oli esillä Venäjän ilmeinen vaikuttaminen USA:n presidentinvaaliin. Trump kuitenkin lausui: "Tässä minulla on presidentti Putin. Hän sanoi juuri, ettei se ole Venäjä. Sanonpa vain tämän: en näe mitään syytä miksi se olisi Venäjä." Hän siis uskoi enemmän Putinin vakuuteluja kuin oman tiedusteluorganisaationsa todisteita. Trump kehuikin venäläisille: "Erotin juuri FBI:n johtajan. Hän oli hullu, täysi sekopää!"

Arizonan republikaanisenaattori puolestaan totesi, että "yksikään Yhdysvaltain presidentti ei ikinä ennen ole nöyryyttänyt itseään yhtä halveksittavalla tavalla tyrannin edessä".

Kirjoittajat kuvaavat myös lukuisan määrän presidentin liittolaisistaan antamia halveksivia kommentteja ja henkilökohtaisesti sanottuja loukkaavia väitteitä. Ja hämmäntäviä valheitakin riittää, kuten vaalikampanjan aikana: "En tunne yhtään venäläistä. En ole koskaan käynyt Venäjällä."

Ei voi olla vertaamatta tuota suurvallan valtiasta kotoiseen presidentti-instituutioon. Onhan tietysti meilläkin suuren mitaluokan kysymyksiä, kuten saako presidentti lausua jotakin koronahoidosta. Aina löytyy joukko viimeisen päälle asiantuntevia professoreita, jotka onneksi vahtivat, ettei presidenttimme vahingossa-kaan avaa suutaan muusta kuin ulkopolitiikasta. Vaikka eipä se viruskaan ole vain sisäpoliittinen otus?

Eero Joutsikoski

Kenttäharmaan sävyjä

Syksyn väriiloisto on ollut viime viikot komeimmillaan. Nyt lehtien putoillessa maahan huomaa kaipaavani kuitenkin kenttäharmaata. En välttämättä maisemaan, mutta suomalaisen keskustelukulttuuriin. Suomalaisen yhteiskunnan vahvuutena on aina ollut yhtenäisyys vaikeina hetkinä. Viime aikoina sosiaalisen median myötävaikutuksella on alkanut tahallisen väärinymmärtämisen ja henkilökohtaisuuksiin menevän repivän keskustelun aika.

Valitettavasti tapa ja tyyli tuntuu leviävän myös sosiaalisen median kuplien ulkopuolellekin. Varoittavia esimerkkejä kansakuntia repivistä kiistoista tuskin näin Yhdysvaltojen presidentinvaalien alla ja brexit-prosessin hallitsemattomasti edetessä tarvitsee mainita.

Eriävien mielipiteiden vaimentamisella ja vastapuolen mustamaalaamisen kulttuurilla voi olla yhteiskunnassa tuhoiset seuraukset. Keskustelukulttuuriin on tullut hyökkäävä henkilöön menevä asenne ja itse asiat jäävät taka-alalle. Vastapuo-

len mielipide pyritään täysin kiistämään ja oman mielipiteen haastavia kommentteja ei hyväksytä lainkaan.

Viimeksi asiaan kiinnitti huomiota tasavallan presidentti **Sauli Niinistö** Maanpuolustuskurssiyhdistyksen kokouksessa pitämässään puheessa. Ylipäällikön viestinä oli ”Tärkeintä on se, että me edelleenkin pyrimme samaan rakentavaan päämäärään. Vaikka keinot sitten vaihtelisivatkin.” Keskusteluista ovat kadonneet harmaan sävyt.

Ydinasiat kirkkaana

Samanaikaisesti, kun julkinen keskustelukulttuurimme kaipaisi kenttäharmaan sävyjä, kaipaisivat tietyt perusasiat kirkkautta. On huolestuttavaa, jos lakeja ja viranomaisten määräyksiä noudatetaan vain silloin kuin se itselle sopii. Yksilökeskeinen kulttuuri ei saisi johtaa siihen, että kaikki arvioivat tekojaan ainoastaan omista lähtökohdistaan, olivatpa ne kuinka kannattavia tahansa.

Usein olisi hyvä esittää itselleen niin sanottu kulta-

kaikki toimisivat samoin kuin minä? Kyllä maailmasta löytyy esimerkkejä, jossa ihmisjoukot yrittävät säännöllisesti ratkaista monimutkaisia yhteiskunnallisia ongelmia huutamalla toreilla ja turuilla. Näitä maita harvoin löytää menestyneimpien maiden listauksen kärkipäästä.

Toinen ehkäpä vielä huolestuttavampi ilmiö on sellaisen valon puute, joka estää tunnistamasta oikeaa ja väärää. Viime aikoina tällaisesta asioiden hämärtymisestä on ollut viitteitä viihdeteollisuuden parissa. Kuluneen vuoden aikana on julkaistu useita kirjoja, podcasteja ja jopa televisiosarjoja, joissa rikollisia ja heidän tekojaan käsitellään osin jopa ihan-
noivassa sävyssä. Eettisen toimintakyvyn rakentumisen kannalta tällainen perusasioissa tapahtuva oikean ja väärän hämärtyminen ei voi johtaa positiiviseen lopputulokseen.

Yhteiskuntamme toimivuus ja ennen kaikkea kriisinkestävyys on pitkälti sidoksissa varsin laajaan yhteiseen arvopohjaan ja siitä rakentuvaan luottamukseen.

Luottamus järjestelmään ja instituutioihin on vahvaa, vaikka aina ei kaikista yksittäisistä asioista oltaisi samaan mieltä. Rakentava keskustelukulttuuri, jossa eriäviä mielipiteitä kunnioitetaan, mutta silti tunnustetaan perusasiat on kriisinkestävän yhteiskunnan ydintä.

Tämän lehden lukijoista pääosa taitaa kuulua jäsenenä johonkin maanpuolustusaatteelliseen järjestöön. Tuon aatteen vaaliminen ja kehittäminen on puolustuskykymme perusta.

Puolustus pitää

Yhteiskuntana ja yksilöinä olemme ainakin jo osittain sopeutuneet koronan mukanaan tuomiin muutoksiin. Paluuta entiseen ei välttämättä edes ole. Korona vaikutti kaikkiin toimijoihin, myös pahantahtoisin. Nyt tilanteen pitkittyessä myös meille mahdollisesti vihamieliset toimijat ovat ehtineet päivittää omat suunnitelmansa ja suoristaa rivinsä hyödyntääkseen poikkeuksellista tilannetta.

Tulevan pitkän talven aikana suomalaisen yh-

teiskunnan on kaivettava esiin taas parhaat puolensa: rauhallinen harkitsevuus, yksituumaisuus, käytännöllisyys ja toisten kunnioitus ovat avainasemassa, jotta selviämme ilman pysyvästi yhteiskuntamme peruskenteitä nakertavia kehityskuluja. Monelle taholle saattaa syntyä kiusaus kiidättää tämän kaltaisia kehityssuuntia, jos emme osaa niitä ajoissa hillitä.

Eri väestöryhmien välinen polarisaatio, viranomaisten luottamuksen horjuttaminen ja arvopohjan hämärtäminen ovat avaimia puolustuksemme ytimeen, maanpuolustustahtoon. Suojataan ja ylläpidetään tuota ydintä kaikin keinoin.

Pääministerin kertoessa puheessaan maaliskuun puolella välissä poikkeusolojen toteamisesta, viimeisenä kohtana todettiin ”Puolustusvoimat turvaa toimintansa kaikissa olosuhteissa.” Puolustusvoimien osalta tämä on onnistunut erinomaisesti. Yksilön kohdalla toimintakyky muodostuu kiinteästi toisiinsa kytkeytyneistä psyykkisestä, fyysisestä, sosiaalisesta ja eettisestä

toimintakyvystä.

Huolehditään, että ensi keväänä varsinaissuomalaisten tammien silmujen auetessa lehdiksi, voimme omalta osaltamme todeta puolustuksen pitäneen.

Christian Perheentuvan arkisto

Christian Perheentupa majuri
Turun Kadettiipiirin puheenjohtaja

Kertausharjoituksia koronasta huolimatta

Covid-19:n ensimmäisen aallon iskiessä keuhkokuumeella Suomessa valtioneuvosto linjasi, että Puolustusvoimat turvaa toimintansa jatkuvuuden ja valmiutensa kaikissa valmiustiloissa. Kertausharjoitukset ja Puolustusvoimien vapaaehtoiset harjoitukset ovat keskeinen osa Puolustusvoimien suorituskyvyn ja valmiuden ylläpitämistä, sillä niissä reserviläiset koulutautuvat omiin poikkeusolojen tehtäviinsä.

Paikallispuolustuksen näkökulmasta reservin harjoitukset ovat suorastaan elintärkeitä. Reservin harjoitusten järjestämisperusteiden tarkastelu on Puolustusvoimien sisällä jatkuvaa ja keuhkokuumeella tehty ratkaisu, peruttaa kaikki harjoitukset, seurasi selkeästi valtioneuvoston linjauksia yhteiskunnan toimintojen rajoittamisesta.

Suljettaessa Uuttamaata, koulujen siirtyessä etäopetukseen sekä etätyön merkittävän laajentamisen myötä oli loogista keskeyttää myös kertausharjoitustoiminta. Yhteiskunnan avautuessa

kesän aikana ja siirryttäessä koronan torjunnassa niin sanottuun hybridistrategiaan, myös reservin harjoitustoiminta käynnistettiin uudelleen.

Reservin kertauttaminen keskeistä

Reservin harjoitustoiminta on keskeinen osa Puolustusvoimien toiminnan jatkuvuutta, ja tavoitteena on toteuttaa suunnitellut harjoitukset mahdollisimman laaja-alaisesti. Harjoitusten toimeenpanon ja järjestämisperusteiden osalta seurataan kuitenkin alueellista tilannetta ja otetaan huomioon kulloinkin voimassa oleva viranomaisohjeistus.

Toimeenpanon arvoinnissa kiinnitetään erityistä huomiota reserviläisten ja palkatun henkilökunnan terveyteen ja turvallisuuteen. Tarvittaessa varaudutaan muuttamaan harjoitusten toimintatapoja vastaamaan vallitsevaa tilannetta jaksamalla harjoitusjoukkoja pienempiin osastoihin tai muuttamaan suurempien joukkojen harjoituksia pie-

nemmiksi tehtäväkohtaisiksi harjoituksiksi.

Viimeisenä keinona on perua koko harjoitus. Mahdollinen harjoituksen peruminen tehdään tapauskohtaisesti ja päätös alueellisen tai paikallisen vastuuviranomaisen antamaan viranomaisohjeistukseen tai -määräykseen perustuen.

Harjoituksia toimeenpan-
taessa osallistujien terveys halutaan turvata kaikissa tilanteissa. Harjoitusten järjestelyissä noudatetaan valtioneuvoston ja THL:n antamia suosituksia käsi- ja yskimishygienian sekä suojaetäisyyksien suhteen. Suojavarusteita, kuten kertakäyttö- ja kangasmaskeja käytetään, kun turvavälejä ei kyetä noudattamaan, tai työskennellään pidempiaikaisesti sisätiloissa (esimerkiksi esikuntien harjoitukset).

Kosketuspinnat pyritään puhdistamaan päivittäin mahdollisimman tehokkaasti ja käsidesiä on tarjolla kaikissa toimitiloissa. Reservin harjoituksiin tulee osallistua vain ehdottoman terveenä.

On kuitenkin huomioitava, että käskettyihin kertausharjoituksiin ei voi jättää saapumatta pelkästään omaan ilmoitukseen perustuen. Harjoituksen perumiseen tai vapauttamiseen harjoituksesta tarvitaan lääkintähenkilöstön lausunto tai dokumentaatio koronatestiin osallistumisesta (testitulosta odotellessa harjoitukseen ei saa saapua).

Korona nujerretaan määrätietoisuudella

Mahdollisiin tartuntoihin tai altistumisiin varaudutaan ennalta käskettyjen toimintamallien mukaisesti. Tartuntatapauksissa noudatetaan THL:n ja Puolustusvoimien sisäistä epidemiantorjuntaohjeistusta ja käynnistetään tarvittavat toimet tartunnan leviämisen ehkäisemiseksi. Jokainen mahdollinen tartuntatapaus selvitetään ja mahdolliset altistuneet kartoitetaan.

Yhtenä varsin merkittävänä leviämisen torjuntatoimena on jo aiemmin mainittu harjoitukseen osallistuvan henkilöstön tarkoituksen-

mukainen osastointi. Myös reserviläisten ja varusmiesten väliset kontaktit pyritään minimoimaan ja suojamaskeja käytetään aina, kun on olemassa pienikin mahdollisuus, että määrättyä turvaväliä ei kyetä säilyttämään. Reservin harjoituksen päättyessä tilat desinfioidaan ennen kuin varusmiehet pääsevät käyttämään tiloja.

Toistaiseksi Puolustusvoimat on selvinnyt koronan kanssa varsin vähäisin vaurioin ja suurin joukkoaltistumisia tai tartuntaketjuja ei ole harjoitustoiminnan myötä syntynyt. Varsin hyvään tulokseen on päästy selkeällä ohjeistuksella sekä erityisesti annettuja ohjeita noudattamalla, toiminnan tasosta tinkimättä. Toiminnan jatkuvuudella taataan riittävä valmius ja suorituskyky myös Koronan jälkeen.

Kaikien sulkeminen ei ole keino päästä ulos vallitsevasta tilanteesta, vaan tapahtumien turvallinen järjestäminen sekä erityisesti annettujen turvatoimenpiteiden tinkimätön noudattaminen mahdollistavat keskeytykset-

töman toiminnan. Pidetään etäisyydet, muistetaan käyttää maskeja viranomaisten suositusten mukaisesti, yskitään hihaan, huolehditään käsihygieniasta ja ennen kaikkea vähäisestikin oireilevina pysytään kotona.

Suomalainen yhteiskunta ja sen turvana oleva Puolustusvoimat selviää tästäkin tilanteesta ulos voittajina.

Jaksaa, jaksaa, painaa, painaa kaikki loppuu aikaan.

Petteri Iitti everstiluutnantti
toimistopäällikkö
L-S aluetoimisto

AJANKOHTAISTA ALUETOIMISTOLTA

LYHYET

Reserviläisliitto kannustaa keräämään veteraaneille

Puolustusvoimat päätti tänä vuonna, etteivät varusmiehet osallistu Sotiemme Veteraanit-Sotiemme Naiset -keräykseen koronapandemian vuoksi. Tällä hetkellä sotiemme veteraaneja on elossa noin 6 500 ja lisäksi veteraanien puolisoja 14 000–15 000. Veteraanien keski-ikä on 95 vuotta.

Vuosittainen keräystuotto on ollut hieman yli kaksi miljoonaa euroa, josta Puolustusvoimien keräämä osuus on ollut 700 000–800 000 euroa. Tämän vuoden keräyspotin osalta puhutaan siis satojen tuhansien eurojen tuottojen menetyksestä.

Keräystuottojen pienentyessä Reserviläisliitto kannustaa piirejä ja yhdistyksiä järjestämään omalla paikakunnallaan lipaskeräyksen. Tuotto lipaskeräyksestä jää täysimääräisesti keräyspaikkakunnan alueelle, joten keräyksellä pystytään tukemaan oman alueen kunniakansalaisiamme.

Koronaturvallista reserviläisurheilua

Valtioneuvosto teki viime viikolla periaatepäätöksen paikallisista ja alueellisista suosituksista koronaepidemian leviämisen estämiseksi. Opetus- ja kulttuuriministeriö sekä Terveyden ja hyvinvoinnin laitos tarkensivat periaatepäätöstä omalla suosituksellaan sisätiloissa järjestettävän liikunta- ja kulttuuritoiminnan osalta.

Näiden päätösten ja suositusten mukaisesti alueellisilla ja paikallisilla viranomaisilla on mahdollisuus tehdä tarvittaessa alueellisia ja paikallisia päätöksiä epidemian leviämisen estämiseksi. Kunnalla on mahdollisuus tehdä rajoituksia harrastustilojen käyttöön liittyen.

Suomen Olympiakomitea on laatinut seurojen harjoitustoimintaan liittyvän ohjeistuksen koronaviruksen leviämisen estämiseksi ja asiasta muistuttava Reserviläisurheiluliittokin on Suomen Olympiakomitean jäsen. Ohjeet on tärkeä lukea huolellisesti, mikäli urheilutoimintaa järjestetään paikallisesti.

Ohjeet löytyvät osoitteesta <https://www.olympiakomitea.fi/2020/10/23/ajankohtaista-tietoa-koronavirustilanteen-vaikutuksesta-urheiluun/2>.

Lounais-Suomen aluetoimiston edellinen päällikkö lähti vielä kerran
Neuvonantaja pandemian

Joni Lindeman

Joni Lindemanin arkisto

Toinen komennukseni Afganistaniin eroaa merkittävästi edellisestä keikasta. Kahdeksan vuotta sitten (2011–12) olin International Security Assistance Force (ISAF) -operaatiossa suomalais-ruotsalaisen taisteluosaston apulaiskomentajana ja samalla suomalaisen kontingentin vanhimpana. Suomalaisten vahvuus oli tällöin lähes 200 sotilasta ja osana taisteluosastoa oli suomalainen jääkärikomppania esikuntaupseereiden, mentoreiden sekä kansallisen tukielementin lisäksi. Tällöin joukkomme operoi yhdessä afgaaniturvallisuusviranomaisen kanssa toteuttaen operatiivisia tehtäviä sodan ajana suorituskäytävillä sodan kaltaisissa olosuhteissa.

Joka kerta, kun joukot lähtivät tukikohdasta ulos, oli odotettavissa, että joku toimii meitä vastaan. Tästä huolimatta turvallisuustilanne oli mielestäni melko hyvä, koska erilaiset kapinalliset ja terroristijoukot tiesivät, että meitä vastaan toimiessaan oli valmistauduttava omiin tappioihin. Liikkuminen toimialueella oli kohtuullisen vapaata minun tehdessä esimerkiksi joka kuukausi yhteydenpitomatkan kaikkien neljän maakunnan hallintokeskuksiin yhteistoimintakeskusteluihin.

Resolute Support -ope-

Joni Lindeman palvelee Afganistanin operaatiossa suomalaisosaston kansallisena vanhimpana.

raatio (RSM) on ei-kineettinen neuvonanto-operaatio. Operaation päätehtävänä on koulutus-, neuvonta ja avustaminen (Train, Advice and Assist, TAA). Päämääränä on TAA-toiminnan avulla tukea Afganistanin turvallisuusviranomaisia luomaan toimiva, tehokas ja taloudellisesti

omavarainen turvallisuusjärjestelmä, joka kykenee itsenäisesti luomaan ja ylläpitämään sisäisen turvallisuuden maassa hallinnon osana.

Toiminta on keskittynyt lähinnä esikuntien ja instituutioiden, kuten koulutuskeskusten, neuvontaan. Neuvonantajat keskustelevat neuvotta-

vien kanssa jakamalla hyviä käytäntöjä ja tuomalla toisen mielipiteen asioiden toteuttamistavoista afganistanilaisille komentajille, esikuntaupseereille ja kouluttajille.

Suojaa ja turvaa suomalaisilta

Tarkoituksena ei ole tyrkyttää

ythä ainoaa mallia asioiden tekemiseksi, vaan keskustelemalla löytää toimivia tapoja maan turvallisuusrakenteet, olosuhteet ja tilanteen huomioiden. Tätä yhteistyötä tehtiin kasvokkain tapaamisissa ja jopa osallistumalla turvallisuusviranomaisen toimintaan maastossa. Liik-

Kauttakulkua kahdesta suunnasta

Eero Joutsikoski

Pekka Visuri selosti artikkelissaan (TS 26.7.) kuinka Suomi haki turvaa Saksasta elokuussa 1940 ja solmi saksalaisten joukkojen kauttakulkusopimuksen Pohjanlahden satamista Saksan miehittämään Norjan Finnmarkeniin. Oli kyse nimenomaan turvan hakeemisesta, pelättiin aiheellisesti Neuvostoliiton hyökkäävän uudelleen maahamme. Koko Talvisodan jälkeisen ajan olimme joutuneet jatkuvan itäisen painostuksen kohteeksi. Neuvostoliitto oli jo miehittänyt Baltian maat. Saksa oli noudattanut Stalinin kanssa tehtyä sopimusta ja sen etupiirijakoa, mikä jätti Suomen turvattomaksi idän uhalle.

Kuten Vesa Vares on

perusteellisessa tutkimuksessaan todennut, niin suomalaiset pientä äärioikeistolaista vähemmistöä lukuun ottamatta olivat koko 1930-luvun suhtautuneet Hitleriin ja hänen natsi-ideologiaansa hyvin penseästi, eikä tilannetta ainakaan parantanut Saksan tyyli asenne suomalaisten ahdinkoon Talvisodan aikana. Kesällä 1940 oltiin lähes eristyksissä muusta maailmasta, Saksa hallitsi merireittejämme ja kauppamerenkulku muualle oli mahdollista ainoastaan Petsamon Liinahamarin kautta. Käytännössä voitiin käydä kauppaa vain Ruotsin ja Saksan kanssa.

Valtiojohtomme pyrki epätoivoisesti elintarvikkeiden ja viljan lisäksi hankkimaan ajanmukaista aseistusta heikosti varustetun armeijamme tarpeisiin pelät-

tävissä olevan uuden hyökkäyksen varalle. Sotatilanteen vallitessa Euroopassa ei kuitenkaan kukaan ollut halukas myymään minkäänlaisia aseita ulkopuolisille. Talvisodan aikana Saksa oli pysäyttänyt Neuvostoliiton painostuksesta nekin asetoimitukset, jotka olivat matkalla Suomeen Saksan kautta. Myös puolueeton Ruotsi vaikeutti jossain määrin aseiden välittämistä Suomeen.

Rynnäköpanssari kuulalaakerien puutteesta

Niinpä ei ollut ihme, että valtiojohtomme ja Mannerheim yllätyivät positiivisesti, kun saksalainen asekauppias Joseph Veltjens ilmestyi 18.8. kyselemään heiltä suomalaisten asetoivomuksia. Se oli ensimmäinen oire

saksalaisten muuttuvasta suhtautumisesta Suomeen. Kuten Visuri artikkelissaan kertoo, niin seurannut sopiminen ei ollut hyväntekeväisyyttä, vaan vastineeksi Suomen piti sallia saksalaisten Norjan Finnmarkenissa olleiden ilmatorjuntajoukkojen siirto ja huoltaminen Pohjanlahden satamien kautta.

Sopimus tehtiin pienessä piirissä 19.8., eikä siitä pidetty meteliä. Ymmärrettiin, että jos maassamme olisi saksalaisia sotilaita matkalla Kirkkoniemeeseen tai sieltä pois alueemme kautta, niin todennäköisesti Neuvostoliitto silloin konfliktien pelossa epäroisi hyökätä maahamme. Tuota kauttakulkusopimusta ja sen syntyä on kuvattu lukuisissa tutkimuksissa ja se on nähty kulminaatiopis-

teenä Suomen siirtymiselle vähitellen Saksan suojelukseseen.

Sen sijaan on jäänyt vähemmälle huomiolle, että tuo kauttakulkusopimus ei ollutkaan mitenkään ainitlaatuinen. Olihan puolueeton (!) Ruotsi tehnyt jo aikaisemmin 18.4. vastaavanlaisen sopimuksen saksalaisten kanssa. Se salli Saksan sotavoimien käyttää kuljetuksiinsa Luulajasta miehittämänsä Norjan Narvikiin menevää rautatietä. Sitä kautta kulkivat myös malmikuljetukset Ruotsista Saksaan.

Muutoinkin läntinen naapurimme toimitti Saksaan mittavan määrän sodan käynnissä pitämiseksi tarvittavia raaka-aineita ja metalleja, mm. panssarivaunujen tykkitorniin kääntämiselle välttämättö-

Afganistaniin varjossa

kuminen toimialueella on rajoitettu vain niin sanotulle turvallisuusvyöhykkeelle, jossa RS-joukot partioivat ja pitävät yhteyttä paikallisiin.

Turvallisuusvyöhykkeen ulkopuolelle ei ole mitään asiaa, koska se on sovittu talibanien kanssa ja turvallisuusvyöhykkeen ulkopuolella on todellinen villi länsi. Turvallisuustilanne alueella on mielestäni merkittävästi heikompi kuin kahdeksan vuotta sitten, varsinkin turvallisuusvyöhykkeen ulkopuolella. Siellä käydään jatkuva kamppailua talibanien ja viranomaisten kesken siitä, kuka hallitsee mitäkin aluetta ja saa siten etulyöntiaseman sisäisissä rauhanneuvotte- luissa.

Suomalaisista sotilaista kaksi kolmasosaa muodostaa suojausjoukkueen, joka partioi turvallisuusvyöhykkeellä, miehittää afgaanitukikohdassa turvataloa ja tarjoaa neuvonantajille turvahenkilöpalveluita (Guardian Angel). Loput suomalaisista toimivat neuvonantajina, esikuntaupseereina ja kansallisessa tukielementissä. Käytännössä siis valtaosa suomalaisista tukee muutaman suomalaisen neuvonantajan toimintaa ja välillisesti tietenkin myös muiden maiden neuvonantajia.

Sitten tuli maailmanlaajui- nen epidemia, COVID-19. Epidemian aiheuttamaan uhkaan havahduttiin operaatiossa lähes samaan aikaan kuin Suomessa ja juuri helmi-

kuun rotaation jälkeen. Ensimmäiset toimenpiteet olivat operaation kannalta tarpeet- toman henkilöstön lähettäminen kotimaihinsa sekä paikallisten kanssa kanssakäymisen minimointi.

Muun muassa palkallisesti palkatuista tulkeista vain osa todettiin toiminnan kannalta tarpeelliseksi muiden pysyessä porttien ulkopuolella avustaen operaation henkilöstöä etänä puhelimen, tekstiviestien ja Whatsapp-viestien avulla. Samalla annettiin määräys, että kasvokkain tapahtuvaa neuvonantotoimintaa ei enää voi toteuttaa suomalaistenkin neuvomien 209. armeijakunnan afgaanien kanssa. Myös suojausjoukkuetta kiellettiin olemaan yhteydessä partiomatkoilla paikallisten kanssa tartuntavaaran vähentämiseksi. Niinpä tukikohdan ulkona liikkuminen loppui lähes kokonaan ja neuvonantajat jatkoivat yhteydenpitoa neuvottaviinsa erilaisilla viestivälineillä tulkkien avustaman.

Osalle muutos aiheutti vain henkilökohtaisen tapaamisen puuttumisen neuvottavan osatessa tarvittavissa määrin yhteistä kieltä, englantia. Pääosalle neuvonta kuitenkin muuttui kovin hankalaksi ja monimutkaiseksi. Tällä tavoin kuitenkin jatkettiin monta kuukautta ja pohjoisen johtoportaan osalta säästettiin isommalta epidemialta koalition henkilöstön ja siviilirakojen turvatoimien alaisuudessa. Sen jälkeen neuvonantajat ovat käyneet

Näin onnellisesti ei käynyt esimerkiksi maan pääkaupungissa Kabulissa, jossa jopa satoja koalition ja siviili- toimijoiden henkilöitä on todettu COVID19-positiivisiksi kuluneiden kuukausien aikana ja edelleen eri lääkinnällisissä pisteissä odottaa useita positiivisia tapauksia kuljesta kotimaihinsa.

Työtä turvallisuudesta tinkimättä

Kesän aikana tilannetta tarkasteltiin uudelleen. Meidän neuvonantoryhmässämme laadittiin hyvin yksityiskoh- tainen toimintaohje, miten käyttäytyä, miten suojautua ja miten järjestää tapaami- nen neuvottavan kanssa, jotta toiminta olisi mahdol- lisimman turvallista kaikille osapuolille. Ohjeissa määritettiin muun muassa sosiaali- sen etäisyyden säilyttäminen, tapaaminen lähtökohtaisesti ulkona ja suojainpakko vä- hintäänkin neuvonantajalle ja turvahenkilöstölle. Lisäksi tutkittiin ja selvitettiin mää- rätyjen tilojen, kuten komen- tajan ja esikuntapäällikön toimistojen sekä eri neuvot- teluhuoneiden käytettävyyttä turvalliseen tapaamiseen.

Järjestelyihin perehtyi johtoportaan lääkin- tähenkilöstö ja analysointiin jälkeen johtoportaan ko- mentaja antoi luvan jatkaa kasvokkain tapahtuvaa neu- vonantotoimintaa heinäkuun alussa tiukkojen turvatoimien alaisuudessa. Sen jälkeen neuvonantajat ovat käyneet

Rauhanturvaajien varma mutta rauhanomainen näkyminen katukuvassa on erittäin tärkeää.

neuvottavansa luona keski- määrin joka viikko ainakin kerran joko maakuljetuksella tai lentokuljetuksella. Järjes- telyn tekee osittain haasteel- liseksi se, että armeijakun- nan päätukikohdassa, Camp Shaheenissa oleva turvatalo oli aiemmin jatkuvasti mie- hitettynä ja siellä oli muun muassa tarvittavat yhteydet raporttien kirjoittamiseksi.

Nyt turvatalo miehitetään erikseen niiksi päiviksi, jol- loin neuvonantajat tulevat tukikohtaan ja turvatalon varustus on minimalisoi- tu niin, ettei esimerkiksi rapor- tien laatimiseen tarvittavaa välineistöä siellä enää ole. Kaikesta huolimatta nyt on mahdollista taas kasvokkain tapahtuvaan kanssakäymi- seen neuvottavien kanssa, joka on tietenkin paljon pa- rempaa ja ”henkilökohtai- sempaa” kuin pelkän puhe- limen tai sähköpostin kautta kommunikointi.

Toisaalta nykyiset järjes- telyt eivät mahdollista 24/7

neuvontaa paikan päällä ol- len, kuten aikaisemmin oli mahdollista. Me emme myös- kään voi lähteä kumppanei- den kanssa operaatioihin mukaan, kuten ennen. Tämä on tietenkin selvä puute eri- tyisesti, kun operatiivisesti hiljaisemman kesän jälkeen on yhteistoimintatahomme jälleen aktivoitunut ja osit- tain jopa temmannut aloit- teen vastapuolelta. Siksi on harmillista, että emme pysty olemaan kumppaneidemme rinnalla heidän operoides- saan eripuolilla omaa vas- tuualluettuaan.

Jos tämä maailmanlaajui- nen epidemia on sekoitta- nut yhteiskuntien toimintaa koti-Suomessa, niin on se vaikuttanut toimintaan myös täällä. Toki on muistettava, että hyvillä ennaltaehkäise- villä keinoilla olemme onnis- tuneet suomalaisten osalta pysymään täysin terveinä eikä epidemia ole paisunut mahdottomiin mittoihin tääl- lä tukikohdassakaan. Siten

esimerkiksi palvelusvapaille tullessa me emme ole uhka Suomen epidemiatilanteelle, vaikka riskimaasta tulemmekin, vaan Suomen tautitilanne on enemmänkin uhka meille.

Kaikesta huolimatta ko- ko suomalainen osasto Afg- anistanissa tekee edelleen käskettyjä tehtäviä omasta ja muiden turvallisuudesta tin- kimättä hyvässä yhteistoimin- nassa muiden osallistujavalti- oiden kanssa sekä erityisesti afgaanikumppaniemme kans- sa. Se, miten pitkään maassa vielä olemme, on täysin kiin- ni Suomen päätöksenteosta. Päätöksiä odotamme ihan lähiaikoina, joten elämme jännittäviä aikoja myös sen suhteen täällä Pohjois-Afga- nistanissa.

Pysykää terveinä ja turvas- sa, arvoisat varsinaissuoma- laiset reserviläiset.

Kirjoittajan palvelusarvo Afganistanissa on eversti. Hän on suomalaisosaston kansallinen vanhin.

ASIAANTUNTIJALTA

miä kuulalaakereita. Kun niistä alkoi sodan yhä jat- kuessa tulla pulaa, niin ke- hitettiin ns. rynnäköpans- sarivaunu, jossa tykkitorni ei kääntynyt.

Joka tapauksessa hyöty oli molemminpuolinen ja Ruotsin teollisuudella oli ti- lauskirjat täynnä. Ilmeisesti ruotsalaiset kuitenkin kat- soivat kärsineensä sodasta niin pahoin, että hekin ot- tivat sodan jälkeen vastaan amerikkalaisten ns. Mar- shall-apua sodan runtele- mien eurooppalaisten valti- oiden jälleenrakentamiseksi.

Suomihan ei itänaapurin painostuksen vuoksi niin voinut tehdä. Saimmepa sen- tään osallistua Neuvostoliit- ton jälleenrakentamiseen runsaiden sotakorvausten muodossa, mistä varsinkin ns. suomettumisen kaudella jaksomme olla kiitollisia.

Pienempi paha

Entä miten venäläiset sitten suhtautuivat saksalaisten kauttakulkuun Suomessa? Ilmeisesti pitkin hampain, mutta ei Saksan kanssa tehty etupiirisopimus sitä varsinais- tasi kieltänytkään. Eikä ve- näläisilläkään ollut puhtaita jauhoja pussissa. Nimittäin Talvisodan jälkeen Mosko- van rauhassa Neuvostoliit- to oli saanut Hankoniemen vuokralle meritukikohdak- seen. Alun perin sitä piti huoltaa meritse, mutta pian venäläisten sotilasjohto ha- lusikin sitä laajennettavaksi huomattavasti Salon ja Tam- misaaren suuntaan.

Ja kun sinne ilmaantui myös muita kuin merivoi- mien joukkoja, niin huolto meritse alkoi harmittaa. Niinpä jo heinäkuun lopul- la – siis ennen saksalaisten yhteydenottoa kauttakulku-

asiassa – Neuvostoliitto vaati asevoimiensa rajoittamatonta kauttakulkua Hankoon. Vaadittiin useita junapareja vuorokaudessa ja venäläisissä vetureissa olisi saanut olla vain yksi suomalainen saat- taja. Sehän merkitsi täysin kontrolloimatonta joukkojen keskitysmahdollisuutta Han- koniemelle.

Eikä tuollaista oltu sovittu rauhanteossa. Ulkoministeri Molotov totesi, että eihän siitä olisi Suomelle mitään haittaa – Ruotsikin oli sopi- nut Saksan kanssa! Samaa aikaan havaittiin joukkojen keskittämistä itärajamme takana. Molotov myös huo- mautti, että ”katsokaa Bal- tian maita – ne säästyivät sodalta!” Lopulta Suomen oli suostuttava, kuitenkin aseet ja sotilaat piti kuljettaa eri junissa. Sopimus tehtiin 3.8. ja astuvaksi voimaan 6.9. Ei-

kä tästä pahemmin elämöity, eikä sitä viety eduskuntaan käsiteltäväksi.

Sopimus saksalaisten kaut- takulusta tehtiin siis vasta venäläisten kanssa tehdyn huomattavasti laajemman sopimuksen jälkeen. Ja saksalaisten sopimus astui voimaan vasta 21.9., joka kylläkin oli yllätys vaasalai- sille. Varmaan hymyilivät tyytyväisyydestä sisäänpäin. Olimme kuitenkin joutuneet valitsemaan Stalinin ja Hit- lerin välillä ja siinä tilantees- sa saksalaiset olivat sentään pienempi paha.

”Puolivapaa valtakunta”

Periaatteessa mikään soti- laallinen kauttakulku ei ole omiaan antamaan kuvaa su- vereenista valtiosta. Niinpä Paasikivi totesikin vuoden 1940 lopulla, että ”Suomi on puolivapaa valtakunta”.

Tyypillistä maamme histo- rian painotuksille menneinä vuosikymmeninä on ollut jotenkin ’unohtaa’ edellä kuvattu tapahtumainkulkua. Sitäkin enemmän on päivitel- ty saksalaisten kauttakulkua koskevaa sopimusta.

Paasikivikin oli helpottu- nut saatuaan tiedon sopi- muksesta Moskovaan, jossa hän oli vaikeassa asemassa Suomen lähettiläänä. Kun hän lopulta toukokuussa 1941 pääsi lähtemään kotiin, niin Yhdysvaltain Mosko- van suurlähettiläs Laurence Steinhardt loihe kysymään Paasikiveltä, miten hän ve- näläisiä tuntevana luonnehti heitä. Ja Paasikivi totesi Reinhardtin kirjaamana:

”Venäläisten muuttu- mattomana politiikkana on saada, mitä he voivat, niin vähällä kuin mahdollista, ja sitten pyytää lisää. He eivät

kiinnitä koskaan huomiota siihen, mitä on sanottu, vaan ainoastaan siihen, mitä on tehty. He pyrkivät saamaan korkean hinnan siitä, min- kä ymmärtävät joutuvansa tekemään joka tapauksessa. He ovat immuuneja eettisille, humanitaarisille ja abstrak- tiin oikeuteen perustuville tekijöille ollen pelkästään käytännöllisten ja realistis- ten näkökohtien vaikutetta- vissa”.

Näinhän taisi tapahtua Hangan kauttakulkuasi- assakin. Ja tuota kaikkea Paasikivi joutui kokemaan sittemmin liiankin kanssa luotsatessaan Suomea sotien jälkeen.

Kirjoittaja on poliittisen historian harrastaja ja Turvallisuustieteellisen yhdistyksen varapuheenjohtaja

KENTÄN KUULUMISIA

Roukkulin ampumaradan kuusi vuosikym

Sari Mastromarino

Mynämäen Seudun Reserviläisten omistuksessa olevan Roukkulin ampumarata kiinteistöineen on ollut tärkeä osa yhdistyksen 60-vuotista taivalta. Ammuntarataa ja sen majaa on vuokrattu harkitusti myös ulkopuolisille harjoitus- ja kilpailukäyttöön, mutta sen pääasiallisena tarkoituksena on ollut yhdistyksen omien jäsenten ammuntatojen.

Ampumaradan majassa on sauna ja saunasteinen, keittiö sekä iso takkahuone, jossa vierailijoita katselee seinältä avarakatseinen täytetty hirvi – sitä voisi jopa majan suojelushirveksi kutsua ihan ansaitusti. Tarinan saat halutessasi selville.

Ampumaradan toimivuudesta ja valvonnasta vastaa yhdistyksen hallitus yhteistyössä ampumaratavastaava **Ari Kaskisen** kanssa. Omia järjestettyjä viikkoammuntoja on pidetty kevästä syksyyn pienoispistoolilla ja -kiväärillä. Radalla on kielletty ampuminen haulikolla ja kiväärikaliberisilla aseilla, mutta yhdistyksellä on jatkossa yhteistyösopimuksia radoille, jotka mahdollistavat tämän. Heinäkuu on rauhoitettu ulkopuolisilta tapahtumilta - yksittäiset jäsenet voivat kuitenkin käydä normaalisti harjoittelemassa ympäristöluvan mukaista aikoina.

Ampumaradan olemassaolo ei ole itsestään selvyyttä, vaan se on vaatinut näiden vuosikymmenien aikana jatkuvaa kehittämistä ja ylläpitoa ajan hengessä, jotta se vastaisi käyttäjiensä tarpeeseen sekä vaatimuksiin, joita sille myös virallisilta tahoilta asetetaan.

Tämän kaiken on mahdollistanut vuosien varrella

Roukkulin ampumarata remontoitiin perin pohjin.

Talkooporukka jaksoi painaa pitkää päivää pizzan voimin.

lukuisia joukko yhdistyksen jäseniä, jotka ovat aktiivisesti osallistuneet rata-alueen ja sen rakennusten kunnossapitoon, yhdistyksen varainhankintaan ja päätöksentekoon. Heidän joukostaan on tullut yhdistyksen käyttöön monipuolista tietotaitoa ja ammattimaista työvälineistöä talkoisiin.

Täydellisen remontin aika

Ensimmäinen vuokrasopimus rata-alueesta tehtiin 1.7.1961. Tuolloin vuokrattiin 30:ksi

vuodeksi 25 x 60 metrin kokoinen alue. Seuraavana vuonna aluetta suurennettiin 50x60 metriin. Ensimmäinen työ ampumarata-alueella oli vanhan näytohauhan puhdistus, jonka jälkeen seurasi ampumakatoksen rakentaminen. Ampumaradan vihkiäiskilpailut olivat 8.7.1961.

Majan rakentamistyöt aloitettiin keväällä 1963, viljan ja puutavaran keräyksellä sekä sahauksella paikan päällä. Maja valmistui seuraavan syksyn aikana ja vihkiäiset pi-

dettiin joulujuhlan yhteydessä. Vuonna 1979 saatiin puheenjohtaja **Into Jokilan** sitkeän uurastuksen tuloksena hankittua Roukkulin ampumarata-alue yhdistyksen omistukseen.

Kauppa käsitti siihen saakka käytössä olleen alueen sekä lisäksi noin puoli hehtaaria metsämaata, johon seuraavana vuonna rakennettiin ampumahuiltoa ja ampumajuoksua varten ampumarata. Vuonna 2005 tehtiin ampumaradalle turvallisuuden lisäämiseksi ja melun vaimentamiseksi maa-

valleja. Mittavat maansiirtotyöt tehtiin nekin jäsenistön talkoovoimin.

Radalle jouduttiin hakemaan myös ympäristölupa, kuten kaikille muillekin maamme ampumaradoille. Tässä yhteydessä pistooliradalle hankittiin luotiloukut, joilla saadaan lyijy kerättyä talteen ja edelleen kierrätykseen. Myös muu metallijäte kierrätetään. Maansiirtotöitä jatkettiin, rataloukkuja hankittiin ja ratavalleja korotettiin useiden vuosien ajan. Vuonna 2018 toiselle rataosuudelle valettiin betoninen alusta uusille luotiloukuille sekä siirrettiin mineriittivasto.

Nosturilla kokonaisuudessaan kolmannen rataosuuden puolelle. 2019 rata-alueelle hankittiin uusi hieno ulko-huussi, joka viimeisteltiin käyttöön tänä vuonna.

Vuoden 2020 tuulet

Vuoden alkaessa hallitus sai tiedon ampumaradan majan katon useista vesivuodoista, jotka olivat jo ehtineet aihe-

uttaneet alkavaa kosteusvauriota majan rakenteissa. Lähemmän tarkastelun jälkeen oli selvää, että iso urakka on väistämätön sillä kaikki kattopellit ja suurin osa katon tukirakenteista tulisi vaihtaa uusiin.

Remontin materiaalihankinnoissa päätettiin tukea paikallisia yrittäjiä mahdollisuuksien mukaan. Kevätkokous pidettiin ajoissa ja tahotila oli asian suhteen selvillä – tämän jälkeen saapui COVID-19 sekoittamaan pakkaa. Radalle asetettiin osittainen käyttörajoitus, joka koski rataa samanaikaisesti käyttävien määrää, riskiryhmiä ja radan vuokraamista ulkopuolisille. Rajoitukset poistettiin kesäkuun alussa ja voimaan jäivät vielä vähäksi aikaa valtion yli 50 hengen kokoontumisrajoitukset.

Hallitus oli odottanut sopivaa hetkeä kattotalkoille ja vihdoin päivämääräksi sovittiin lauantai 15. elokuuta. Tätä ennen rata-alueen monia kylttejä, radan järjestyssäännot mukaan lukien, uusittiin ja tarkistettiin. Jäsenistölle lähetetyn talkookirjeen kutsuun vastasi 17 jäsentä, jotka saapuivat kauniina päivänä paikalle auttamaan kaikissa annetuissa tehtävissä katto-projektin lisäksi, mm. uutta lippusiimaa vedettiin radan ympärille ja luotiloukkuja tyhjennettiin.

Hallituksen naisväki oli maalannut ja tuunannut edellisvuonna hankitun uuden ulko-huussin pari päivää aikaisemmin uuteen uskoon. Yhdistys piti huolen, että talkoolaisille oli kahvia, juomaa ja pikkupurtavaa tarjolla – lisäksi Mynämäen keskustasta noudettiin pizzariasta jokaiselle ruokaa jaksamisen tueksi.

Aseteknologian nopean kehityksen vaikutuksista

Suurvaltojen välinen teknologinen kilpailu on synnyttämässä jakolinjoja, puhutaan jopa teknologisesta sodasta. Maiden on valittava puoli, jonka teknologiaan sitoudutaan, ostetaan ja käytetään. Teknologisella kilpailulla ja -sodalla ei ole välitöntä kineettistä räjähdys- ja tuhovoiamaa. Pitkällä aikavälillä vaikutukset voivat olla silti tuhoisat globaalille yhteistyölle. Blokkiumisen seurauksena yritysten markkinanäkymät kapenevat ja pienillä mailla ja yrityksillä on vaikeuksia pysyä kehityksen mukana.

Yritykset rajoittavat kiinalaisen 5G-teknologian käyttöä ja painostus myydä Yhdysvalloissa toimivat tiktokin osat amerikkalaiselle yrityk-

selle ilmensivät juuri yritystä raja-aitojen rakentamiseen, globaaliin blokkiumiseen. EU suhtautuu asiaan vakavuudella ja monet jäsenmaat ovat tehneet omia kansallisia ratkaisujaan suhteessaan Kiinaan. Jos teknologisella sodalla vältetään avoimen sotilaallisen yhteenoton hävitys, niin sen antamalla aikalisällä olisi käyttöä.

Avoimen sodan sijaan diplomatialla, informaatiovaukuttamisella, sotilaallisella kriisinhallinnalla ja taloudellisella kanssakäymisellä (DIME) tuettaisiin nykyjännityksen lieventämistä. Esimerkiksi Yhdysvaltojen ja Venäjän välinen neuvottelu lokakuun alussa Helsingissä uudesta START-sopimuksesta osoitti osaltaan halukkuutta jatkaa

neuvotteluprosessia.

Mahdollisen tulevan sodan luonnetta ja käytettävää tekniikkaa arvioidaan yhteiskunnan kokonaisturvallisuuden valossa. Yhteiskuntien turvallisuuden tarpeet ja strategiset tavoitteet heijastuvat asevoimien osuuteen kansakunnan käytettävissä olevasta varallisuudesta. Modernit, kehittyneet yhteiskunnat kestävät huonosti kineettisen sodan hävitystä. Sen tietävät maailman suuret ja erityisesti Yhdysvaltojen ja Kiinan johtajat. Sodan kuva muuttuu ja DIMEn keinoja käytetään strategisissa suunnittelussa hybridisodankäynnin painostus-, uhkailu ja lannistamiskeinona.

Perinteisen sodan taistelukenttä muuttuu entistä tu-

hoisammaksi siviiliväestölle. Sodankäynnissä ympäristöä ja ihmisiä suojaavien sopimusten unohtaminen vie sotatoimet yhteiskuntien ja asujaimistojen sisälle. Hybridisodan ja voimannäytön keinoin yritetään välttää tappiolliset kohtaamistalut ja laajat yhteiskuntia raunioittavat sotatoimet.

Jos uhkailu ja pakottaminen eivät toimi pääosan saavat hybridisodankäyntiä tukevat, perinteiset sotatoimet massapommituksineen. Niillä aiheutetaan kognitiivisia sokkeja, jotka murtaavat väestön kriisinsieto- ja puolustuskykyä. Sotilaalliset operaatiot kohdistetaan yhteiskunnan toiminnan elintärkeisiin kohteisiin. Kylmänsodan ajan tyypillinen

sijaistaistelijoiden ja -joukkojen käyttö antavat mahdollisuuden kiistää osallisuus sotatoimiin, jonka uskotaan vähentävän välittömän eska-

loitumisen vaaraa. Hybridisodankäynnin keinovalikoima lisääntyy teknologian huippuosaamista ja bigdatan ja kehittyneen analytiikan tukemien sovellusten käyttöä. Päätöksenteko nopeutuu, voimavarojen käyttö tehostuu ja innovatiivinen teknologien soveltaminen synnyttää uusia kyvykkyys-

Arkipäivää ovat esineiden internet, tutka- ja lasertekniikan tukemat etäohjattavat

miehittämättömät tai autonomiset järjestelmät, joita on vaikea havaita häiveominaisuuden, pienen koon, käyttäytymisen tai suuren nopeuden takia. Kymmenien tai jopa satojen droonien parven torjunta on ongelmallista; varsinkin, jos ne ovat niin sanottuja biomiimisiä lennokkeja luonnosta lainatuine ominaisuuksineen. Ne parveilevat kuin lintuparvet, jolloin valvontasensorit käsittelevät niitä kuin lintuparvia, kunnes niiden antamien erilaisten signaalien antama datan määrä riittää torjuntalogoritmien rakentamiseen.

Häivetekniikan huippua on valonsäteen taipuminen ohi kohteen, jonka ulkokuori tai suojakilpi on valmistettu valonsädettä taivuttavalla

mentä

Mukana talkoissa oli yhdistyksen uusia ja pitkän linjan jäseniä, jotka saivat hyvän tilaisuuden tutustua toisiinsa. Kattopeltiä ja kakkosnelosia kuljetettiin väsymättömästi ympäriinsä ja iltapäivän jaksamiskyselyn tulos oli, että kaikki halusivat jatkaa projektin saman päivän aikana loppuun.

Viimeistelytalkoot ja keittiötalkoot sovittiin 25.8 jolloin kattoremontin jäljiltä viimeisteltiin räystäät ja saunan pukuhuoneen sekä keittiön kalustoa uusittiin. Hyväkuntoinen, mystisenä lahjoitukseksi saatu keittiökalustesetti kaappeineen saatiin talkoolaisien reippaan toiminnan myötä asennettua pikavauhtia vanhojen keittiökalusteiden tilalle.

Piipputalkoot järjestettiin 4.10. ja urakan mestarina toimi yhdistyksen sihteeri **Timo Toivanen**, joka totesi piipun tarvitsevan rakenteen uudistamista katon rajasta asti. Tiiliä saatiin samalle päivälle lisää ja niiden nostourakkaa katolle helpotti **Jukka Lehtosen** saapuminen paikalle massiivisen kaivurin kanssa. Taas oli ahkeraa jäsenistöä saapunut paikalle auttamaan.

Vuoden loppuun mennessä on vielä tarkoitus saada piipun pellitys kuntoon, uusia majan sähköjä, asentaa takakasydän sekä miettiä hieman sisustuksellisia asioita. On hienoa, kuinka näin lyhyessä ajassa olemme saaneet yhteistuumin paljon aikaiseksi -näin historia toistaa itseään. Yhdistys on sen jäsentensä summa ja tässä suhteessa Mynämäen Seudun Reserviläiset ry on hyvin onnekas.

Kirjoittaja on Mynämäen Seudun Reserviläisten puheenjohtaja

Reserviläisliiton naiset Haminan ympäröillä

Sari Mastromarinon arkisto

Sari Mastromarino

Sain keväällä reserviläisliiton hallituksen naisten työryhmältä tehtävän suunnitella tämänvuotisen naisten koulutuspäivän ohjelman Haminaan. Kurssin oli tarkoitus alun perin olla kaksipäiväinen, mutta olosuhteiden muuttuessa työryhmä teki päätöksen kurssin lyhentämisestä. Tämä ei kuitenkaan ollut huono ratkaisu sillä sain rakennettua lauantaile tiiviin ja tehokkaan ohjelmaringon.

Menoa ei haitannut myöskään ympäri Suomea saapuneiden osallistujien keskimääräistä pienempi osallistujamäärä, vaan se koettiin kurssin jälkeisessä palautteessa jopa positiiviseksi asiaksi. Ainoaksi miinukseksi koettiin suunniteltujen ammuntaosuuksien peruuntuminen järjestäjistä riippumattomista syistä, tämä kuitenkin otettiin ymmärtäväisesti vastaan. Kurssille ilmoittautuminen ja sen tukitoiminnot hoidettiin hienosti MPK Kaakkois-Suomen avustuksella.

Hamina ei ollut itselleni millään tavalla entuudestaan tuttu paikka ja alun hieman kankean tunnustelun jälkeen huomasin siellä löytyvän vaikka mitä helmiä, joita tulee varmasti vielä hyödynnettyä muissa reserviläisöimissa. Haluan myös mainita, että vieraanvaraisuus oli ihan omaa luokkaansa ja jokainen vierailukohde missä ryhmämme kävi, otettiin erittäin hyvin vastaan. Tulomme oli selkeästi valmistauduttu huolellisesti.

Mannerheimista japaniksi

Päivä alkoi aikaisin Reserviupseerikoulun tiloissa aamiaisella ja ilmoittautumi-

sella. Reserviläisliiton oman tiedonannon jälkeen maasotakoulun komendantti, yli-luutnantti **Samuli Kontinen** piti mielenkiintoisen katsauksen Maasotakouluun, sen historiaan ja tulevaan. Lisäksi hän esitteli RUK:n päärekennusta ja kertoi, kuinka uudistetussa rakennuksessa on kiinnitetty erityistä huomiota ilmanlaatuun.

Kierroksen jälkeen ryhmämme sai maukasta lounasta MPK:n edustajien, koulutuspäällikkö **Mika Ramun** ja vapaaehtoisen vääpelinä toimivan **Jouni Oikarisen** avustuksella. Reserviupseerikoulun tiloista oli lyhyt siirtyminen pääportin vieressä sijaitsevaan perinnekampus Wanhaan Veteraaniin, joka vaalii sotiemme veteraanien, vapaaehtoisen maanpuolustuksen ja suomalaisen rauhanturvaamisen perinnettä. Paikan toiminnanjohtaja **Vesa Kangasmäki** otti ryhmämme lämpimästi vastaan, kertoi paikan toiminnasta, näyttelyistä ja yhteistyökumppaneista.

Samaisesta huoneesta löytyi mittava rauhanturvaamiseen ja maanpuolustukseen keskittynyt kirjakokoelma, josta löytyi useita harvinaisuuksia, kuten kirja **Mannerheimista** japaniksi. Vesalla riitti hyvin jutun juurta ja tarinaa. Tämän jälkeen aloitimme Wanhan Veteraanin kierroksen pysyvistä rauhanturvaamista koskevasta näyttelystä, jossa olisi ollut katsomista moneksi tunniksi.

Toiseksi vuorossa oli katava vaihtuva suojeluskunta- ja Lotta Svärd -näyttely, joka päättyi lokakuun alussa. Tutustumista olisi jatkanut mielellään pidempään ja voin lämpimästi suositella tätä maanpuolustuksellista kohdetta joko itsenäisesti tai ryhmässä.

Kukkien lasku neljälle haminalaiselle muistomerkillä kirjoitti myös keskustelua historiasta.

Keskustelu virisi muistomerkeillä

Perinnekampussesta jatkoimme matkaa kävelen Haminan sydämeen, aivan keskeisellä paikalla sijaitsevaan tunnelmalliseen Cafe Kaneliin Raatihuoneen alakerran tiloissa. Kahvin ja pullantuoksuisen lepohtelun jälkeen lähdimme aikataulun mukaisesti tutustumaan Marian kirkkoon (entinen Vehkalahden kirkko), jossa meidät otti heti ulkona vastaan Haminan seurakunnan vapaaehtoinen opas **Asko Tuominen**.

Saimme erittäin seikkape-

räisen esityksen alueen historiasta ja kirkosta itsestään. Parasta oli se, että oppaamme selvästi otti kohderyhmänsä huomioon ja valotti useaa asiaa maanpuolustukselliselta näkökannalta. Lopuksi Asko, kuten muutkin päivän esitelmöijämme, sai ruusun sekä Fazerin sinivalkoisen suklaarasian. Haminan seurakunta ystävällisesti lahjoitti *Neljän valtakunnan kirkko – Marian kirkko Hamina* -kirjan muistoksi vierailusta.

Koulutuspäivämme lopuksi ryhmämme kävi laskemassa kukat neljälle muistomerkillä: Haminan Lot-

tamuistomerkki, Karjalaan jääneiden muistomerkki, Sankarivainajien muistomerkki Johanneksen kirkon hautausmaalla sekä Rannikkotaisteluissa 1939–44 kaatuneiden muistomerkki. Jokaisen muistomerkin äärellä keskustelimme erinäisistä muistomerkkiin liittyvistä asioista, siirtokarjalaisista, lotista ja sodan kohdanneista sukulaisista.

Hamina jäi erittäin positiivisena kokemuksena mieleen. Oli mukava tutustua uusiin ihmisiin ja paljon jäi vielä tulevaisuudessa alueellista tutkittavaa.

ASIAANTUNTIJALTA

materiaalilla. Optiset tai sähköiset sensorit eivät havaitse kohdetta. Omasuojajärjestelmiä nopeammin kehittyvät lennon aikana ohjautuvat projektiilit kuten it- ja pst-ohjukset tai inertianavigoivat, moninkertaisella äänennopeudella lentävät hypersooniset ohjukset.

Putinin syntymäpäivänä julkaistiin Venäjän hypersoonisen ohjuksen koelento Barentsinmerelle. Micro ja mini satelliittien laserkeilaus puolestaan paljastaa liikkuvan tai maastoutetun kohteen pimeydessä, sateessa ja sumussa lähes reaaliaikaisesti. Osittain autonomiset etäohjattavat pommitus- tai it-lennokit ovat kustannustehokkaita täsmäaseita hävittäjälavettien hyökkä-

ys- ja torjuntajärjestelmien arsenaaliin. Yli horisontin ja jopa saarten taakse mittavat kehitysvaiheessa olevat tutkat asettavat niin salakuljettajien, kuin sota-alustenkin maastouttamiselle haasteita.

Silti maastouttamisen keinot ovat edelleen mukana puolustajan aktiivisten torjuntajärjestelmien kehityksessä. Sensorien harhauttaminen, järjestelmien hajauttaminen ja jatkuva liikkuminen ovat operoinnin elinehto taistelukentällä.

Naamiointi elävää lehtivihreää imitoivalla materiaaleilla, tilanteeseen sopivien suojavärien, -sumujen ja heitteiden käytöllä harhautetaan ja lisätään eri järjestelmien ja linnoitteiden suojaa. Uusilla kokonaissuojautumisen me-

netelmillä vaikeutetaan hyökkäajan tiedustelua, valvontaa ja maalinosoitusta.

Viime vuosituhaten lopulla meillä lisääntyi puhe yhdistetyistä operaatioista (joint). Tarvittaessa puolustushaarat tukisivat toisiaan yhteisen johdon alaisena. Johtamis-, valvonta- ja tulenkäytön modernit järjestelmät mahdollistaisivat käytettävän vaikutusjärjestelmän valinnan yli puolustushaarojen rajojen.

Sen aikainen informaatiotekniikka ei kuitenkaan tukenut puolustushaarojen järjestelmien yhteensopivuutta. Ne eivät keskustelleet keskenään. Lähinnä oli kysymys uusien järjestelmien hankintaa tukevasta monikäyttöisyyspuheesta. Myöhemmin

alettiin puhua verkostopuolustuksesta, joka oli yhdistettyjä operaatioita syvempää integraatiota. Verkostopuolustus oli tulevaisuuden visio, johon uuden vuosituhaten alkuvuosikymmenen informaatioteknologiakaan ei vielä riittänyt.

Tänään informaatio- ja asejärjestelmien sekä sensorien verkottuminen antaa mahdollisuuden verkostojen muodostamalle verkostolle. Maavoimien, ilmavoimien ja merivoimien data- ja puheyhteysverkot keskustelevat keskenään. Puolustushaarat eivät käy enää omaa sotaansa, vaan ovat entistä tiiviimmin osa kaikkien puolustushaarojen yhteisten suorituskykyjen muodostamaa kokonaisuut-

ta. Kehityksen arvioidaan hämärtävän rajaa strategisen, operatiivisen ja taktisen toiminnan välillä. On löydetty järjestelmä ja balanssi tehtävätaktiikan ja keskitetyn johdon välillä.

Huipputeknisten järjestelmien toimivuus vaatii teknologiaa, joka on pienille maille mahdollista kumppanuuksien tai liittolaisuuden kautta. Sensorien ja asejärjestelmien verkottuminen ja keskitetty johtaminen on mahdollista ainoastaan informaatioyli-voiman ympäristöstä. Siirryttäessä hybridisodankäynnin moodista huipputeknologian tukemaan perinteiseen kineettiseen vaikuttamiseen painottuu sodankäynti yhä enemmän informaatio-, ase- ja logististen järjestelmien

ja lavettien taistelukestävyyteen, kuin myös yhteiskunnan sietokykyyn.

Maailman yhteinen huoli, ihmiselle näkymätön koronavirus, runsaan puolen vuosikymmenen informaatio- ja aseteknologian huima kehitys, lisääntynyt hybridivaikeuttaminen ja kansainvälisen turvallisuuden horjuminen yhdessä suurvaltojen välisen asevarustelukierteen kanssa ovat yhdessä aiheuttamassa korvaamattomia vahinkoja ihmiskunnalle ja sille välttämättömän talouden elinvoimalle. Siinä unohtuu ihminen, ilmastonmuutos ja ympäristön pahoinvointi.

Seppe Ruuhonen
everstiluutnantti evp

Joonas Laito

Viiimeistään korona-kriisin myötä varautumisen merkitys on selkeytynyt meille kaikille. Suomessa varautuminen perustuu kokonaisturvallisuuden malliin. Sen perustana on suomalaisen yhteiskunnan vahva keskinäinen luottamus ja yhdessä tekemisen kulttuuri, jotka ovat rakentuneet vuosikymmenten aikana. Varautumisen prosessi ei ala vasta kriisin puhjettua, vaan siihen kuuluu niin ennakointi, arvioiden teko kuin harjoittelu.

Haasteellista varautumisesta tekee se, ettei voida tietää, mikä mahdollisista uhkakuvista toteutuu seuraavaksi. Turvallisuusympäristön ja maailman muuttuessa emme voi jäädä hetkeksikään tulleen makaamaan, sillä uusia uhkakuvia syntyy muutoksen mukana. Varautumisen yhteensovittamisessa Turvallisuuskomitea on keskeinen toimija.

Turvallisuuskomitea avustaa valtioneuvostoa ja ministeriöitä laajoissa kokonaisturvallisuuteen liittyvissä kysymyksissä. Samalla se seuraa Suomen turvallisuusympäristön muutoksia ja sovittaa yhteen kokonaisturvallisuuteen liittyvää varautumista. Akuuttien tilanteiden sijaan komitean tarkoituksena on tarkastella pitkän aikavälin kehityskaaria.

Turvallisuuskomitean kokoonpanoon kuuluvat ministeriöiden kansliapäälliköt, turvallisuusviranomaisten johtajat sekä elinkeinoelämän ja järjestöjen edustus, joiden lisäksi komitealla on asiantuntijajäseniä. Komitea kokoontuu normaalisti noin kuukauden välein.

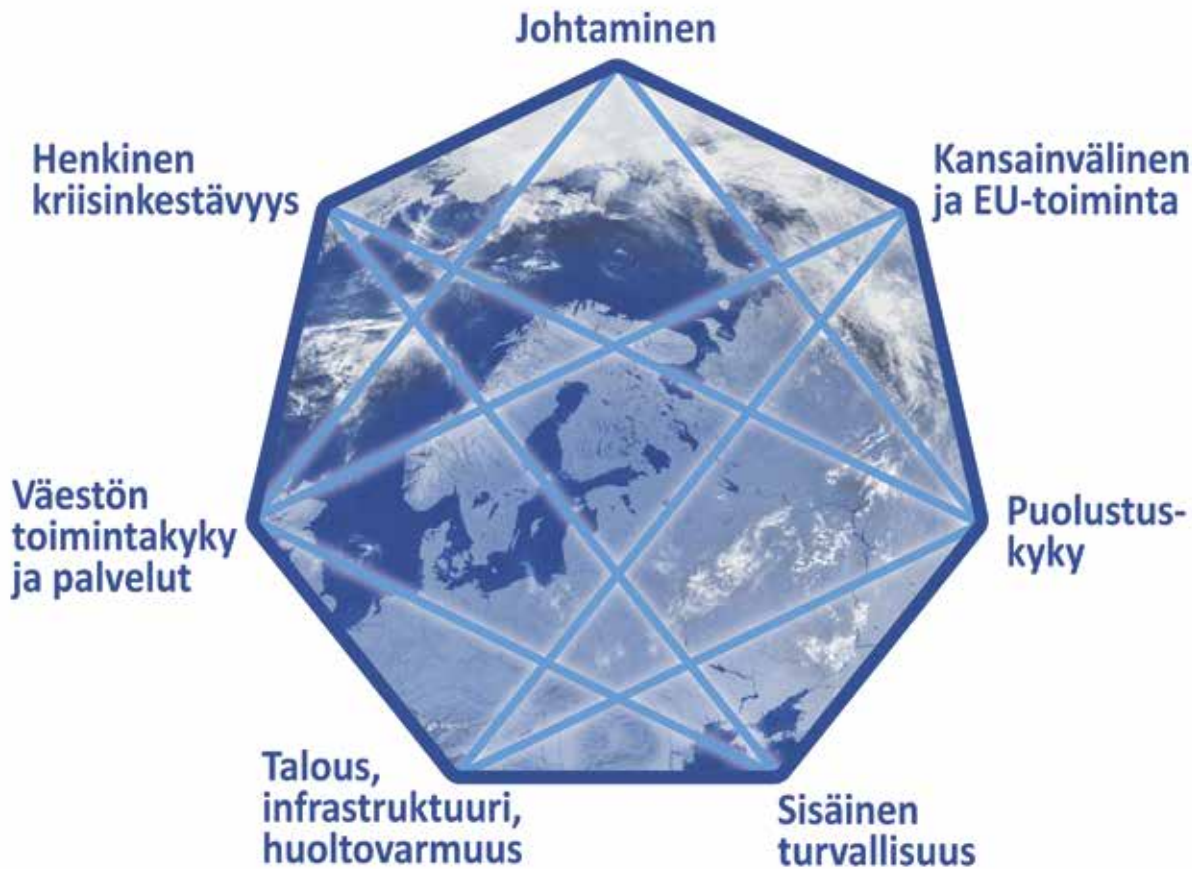
Puolustusneuvoston perillinen

Turvallisuuskomitealla on puolustusministeriön yhteydessä toimiva päätoiminen sihteeristö. Sihteeristö toimii suoraan puheenjohtajan johdossa ja avustaa puheenjohtajistoa, jäseniä sekä asiantuntijoita. Lisäksi sihteeristö valmistelee Turvallisuuskomitealle kuuluvat asiat ja panee osaltaan toimeen komitean tekemät päätökset. Sihteeristössä on edustettuna monipuolisesti yhteiskunnan eri alojen varautumisen asiantuntemusta.

Turvallisuuskomitean edeltäjänä pidetään Puolustusneuvostoa, joka perustettiin vuonna 1958. Sitä tosin edelsi vuonna 1924 aloittanut vanhanmallinen Puolustusneuvosto, jonka puheenjohtajana myös **Mannerheim** aikanaan toimi, ja joka keskittyi puhtaasti sotilaallisiin kysymyksiin. Vuonna 1958 uudistettu Puolustusneuvosto toimi puolestaan ylipäätään neuvonantavana ja suunnittelevana elimenä sekä tasavallan presidentin neuvottelukuntana valtakunnan puolustusta koskevista asioista. Se keskittyi myös muihin kuin sodan

Turvallisuuskomitea – luottamusta ja yhteistyötä

ELINTÄRKEÄT TOIMINNOT

Yhteiskunnan elintärkeät toiminnot ovat tiivisti kytköksissä toisiinsa, kuten koronatilanne on osoittanut. Kuva: Turvallisuuskomitea

uhkaan, vaikkakin tämä oli sen keskeisintä aluetta.

Muiden uhkien ja niiden keskinäisriippuvuuksien hahmottamisen myötä alettiin puhua kokonaisuuden puolustuksesta. Ajatuksen jalkauttamiseksi aloitettiin valtakunnalliset ja alueelliset maanpuolustuskurssit 1960-luvun alussa.

Puolustusneuvosto lakkautettiin vuoden 2000 perustuslakiuudistuksessa ja sen toimintaa jatkoi Turvallisuus- ja puolustusasiain komitea (TPAK). Vuosituhannen vaihteen kriisit terrorismin, laaja-alaisen turvallisuuskäsitteen esiinmarssi sekä näihin liittyvä sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden rajan hämärtyminen johtivat lopulta kokonaisturvallisuuden käsitteen käyttöönottoon noin vuosikymmen sitten. Lopulta Turvallisuuskomitea nyky muodossaan perustettiin valtioneuvoston asetuksella (77/2013) vuonna 2013.

Kokonaisturvallisuus syntyy yhteistyönä

Turvallisuuskomitea työskentelee kokonaisturvallisuuden ja varautumisen eteen. Kokonaisturvallisuus tarkoittaa, että yhteiskunnan elintärkeisiin toimintoihin kohdistuviin uhkiin ja riskeihin on varauduttu viranomaisten, elinkeinoelämän, järjestöjen ja kansalaisten yhteistyönä. Elintärkeiden toimintojen toteutuminen tulee varmistaa

niin normaalioloissa, kuin kriisin aikana. Nämä toiminnot ja niiden linkittyvyys toisiinsa on kuvattu kokonaisturvallisuuden.

Suomalainen kokonaisturvallisuuden malli on herättänyt kiinnostusta myös kansainvälisesti. Maailmalla on runsaasti esimerkkejä, joissa kansalaisten luottamus viranomaisiin kohtaan on matalalla, viranomaiset maksimoivat omaa etuaan, eivätkä jaa informaatiota keskenään. Tällaisessa järjestelmässä ei voida puhua yhteistoiminnallisuudesta eikä myöskään kokonaisturvallisuudesta. Köyryä ei vedetä yhdessä samaan suuntaan, vaan yksinään erilleen. Pelkkä organisaatioiden tai rakenteiden kopiointi ei sellaisenaan riitä mallin toteuttamiseksi ulkomailla.

Toiminta perustuu pitkän ajan kuluessa rakentuneelle kulttuurille ja keskinäiselle luottamukselle, joiden puutteita ei rakenneuudistuksilla voida yksinään korjata. Vahva keskinäinen luottamus kulttuuri mahdollistaa tämänkaltaisen toiminnan Suomessa. Kokonaisturvallisuuden tunnettavuutta voidaan kuitenkin lisätä edelleen myös kotimaassa.

Varautumisen periaatteiden ja laaja-alaisuuden tunnettavuuden lisääntyminen kasvattaa turvallisuuden tunnetta yhteiskunnassa sekä lisää puolustuskykyämme kasvattamalla ennaltaehkäi-

sevä kynnystä maahamme kohdistuvaa vihamielistä toimintaa vastaan.

Kansalaiset, järjestöt ja yritykset osana kokonaisturvallisuutta

Kokonaisturvallisuuden mallissa turvallisuus ei ole ulkoistettavissa yksilön taholta viranomaisille. Kuinka kansalainen voi sitten toimia kokonaisturvallisuuden edistämiseksi? Usein kehoitetaan varautumaan lyhyisiin 72 tuntia kestäviin häiriötilanteisiin. Kolmen vuorokauden häiriötilanteita varten jokaisella tulisi olla ruokaa, juomaa ja lääkkeitä varastoituna, eli niin sanottu kotivarasto.

Esimerkiksi sähkökatkoksen myötä kylmäsäilytettävä ruoka saattaa kuitenkin piilantua. Samalla energiantarve lisääntyy asunnon lämpötilan laskiessa. Yksilönkin on siis hyvä miettiä varautumissaan häiriötilanteiden kokonaisvaltaisia vaikutuksia.

Kotivarasto on ehdottoman keskeistä, mutta kansalaisten rooli ei rajoitu vain tähän. Arkipäivän valinnat ja teot lisäävät turvallisuutta yhteiskunnassa ja täten vahvistavat yhteiskunnan kriisinsietokykyä. Oma turvallisuustoimijuuttaan voi vahvistaa kertausharjoitusten lisäksi myös muilla keinoilla.

Esimerkiksi huolehtimalla iäkkään naapurin ruokaostoksista voi pienellä teolla lisätä turvallisuutta lähiym-

päristössään. Tulee myös muistaa, että viranomais toiminnassakin yksilöt toimivat, joskin organisaatioiden nimissä.

Kansalaiset voivat toimia myös järjestöjen kautta. Järjestöt tuottavat palveluita, koordinoivat vapaaehtoisten osallistumista viranomaisiin tukevaan toimintaan ja ylläpitävät varautumiseen liittyvää erikoisosaamista.

Auttamishaluinen kansalainen voi järjestön kautta saada apunsa kanavoitua tehokkaammin sitä tarvitseville. Esimerkiksi taannoisessa M/S Amorellan karilleajossa Suomen punainen risti tarjosi psykologista apua sekä ruokaa ja vettä matkustajille. Tämä pohjautui vapaaehtoisten ja auttamishaluisten kansalaisten toiminnalle.

Kokonaisturvallisuuden malliin kuuluu lisäksi elinkeinoelämän varautuminen, jossa Huoltovarmuuskeskus on merkittävä rooli. Huoltovarmuuskeskus myötä yritykset saadaan sitoutumaan varmuus- ja turvavarastoihin. Samalla yritykset turvaavat omalla jatkuvuudenhallinnallaan yhteiskunnan mahdollisimman häiriöttömän toiminnan.

Huoltovarmuuden, kuten yleisesti varautumisen, merkitys ei konkretisoidu normaalioloissa. Kriisitilanteissa on kuitenkin merkittävää, että suomalaisten ruoasta 80 prosenttia on kotimais-

ta alkuperää. Vastaava luku Ruotsissa on 50 prosenttia. Huoltovarmuusneuvoston ja -keskuksen edustuksen kautta yritysten ääni kuuluu myös Turvallisuuskomiteassa. Myös järjestöillä on oma edustajansa komiteassa.

Katse koronaa pidemmälle

Kansallisessa riskiarviossa on nostettu esiin merkittävät uhkakuvat, joihin tulisi varautua. Niiden joukosta löytyy edelleen sotilaallisen voiman käyttö, mutta myös uudenlaisia uhkia, jotka kumpuavat toimintaympäristön muutoksesta. Esimerkiksi yhä etenevä teknologinen kehitys saattaa aiheuttaa uudenlaisia ongelmia. Tekoäly, 5G ja esineiden internet tulevat mahdollistamaan monia asioita, mutta niihin sisältyy myös riskejä. Yksi uhka realisoitui tänä vuonna koronapandemian myötä. Pandemia oli vakiintunut uhkakuvalistalle jo vuosituhatien alkupuolen SARS- ja sikainfluenssaepidemioiden myötä.

Koronakriisin aikana Turvallisuuskomitea on toteuttanut asetuksensa mukaisia tehtäviä. Turvallisuusympäristön seuraamisesta ja varautumisen yhteensovittamisesta tarvitaan jatkuvaa kokonaisturvallisuuden näkökulmaa ylläpitävää yhteistoimintaelintä. Toiminnan taustalla on ajatus, ettei pandemia tule olemaan ainoa varautumista vaativa uhkakuva. Vaikka tällä hetkellä keskitytäänkin päällä olevaan tilanteeseen, eivät muut turvallisuusuhat ole koronan myötä poistuneet keskuudestamme. Ennakoinnin merkitys korostuu tulevaisuudessa entisestään.

Kansainvälisiin tartuntamääriin ja kuolemiin suhteutettuna koronakriisin hoitaminen on Suomessa sujunut toistaiseksi varsin hyvin. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, etteikö myös kehitettävää ole. Koetut puutteet on hyvä analysoida ja ottaa niistä opiksi, sillä seuraava kriisitilanne voi tulla eteen jo huomenna.

Vaikkamme voi täysin eliminoida kriisin mahdollisuutta, voimme lieventää sen vaikutuksia yhteistyöllä ja varautumisella. Näin pääsemme vähemmän vaurioitua sen yli. Luottamuksella ja yhteistyöllä kohti turvallisempaa tulevaisuutta.

Joonas Laito

Kirjoittaja on VTK ja Turussa opiskeleva reservin vänrikki, joka parhaillaan suorittaa korkeakouluharjoitteluaan Turvallisuuskomitean sihteeristössä.

Kari Kandelberg

Kesäyön marssilla hikoillaan urbaaneissakin olosuhteissa.

Kesäyön marssi extreme-versiona

Kari Kandelberg

Perinteisen Kesäyön marssi-liikuntatapahtuman aika oli tänä vuonna Tuusulassa. Vuosien varrella tapahtuma on kokenut monia muutoksia. Tänä vuonna uutuuksena oli tällä kertaa extreme-marssi, jossa perjantaina marssitaan 20 kilometriä, lauantaiamuna toiset 20 ja varsinaisessa Kesäyön marssi tapahtumassa saattoi valita 25, 35 tai 48 kilometrin matkan.

Päätin kokeilla tätä tänä vuonna. Perjantaina ilmoitaudun Taistelukoululla, nykyään Puolustusvoimien palvelukeskus. MPK yllätti, odotin, että majoitus on parhaimmillaankin tuttu varusmiespunkka, mutta majoitus olikin herrasmiestyyliin omassa huoneessa oppilastiloissa.

Extremelle oli ilmoittanut viisi marssijaa, kaksi nuorempaa taistelijaa, nuori nainen ja kaltaiseni vanhempi reserviläinen. MPK:n kuvaaja ottaa ihan muodollisen lähtökuvamme, heillekin tämä on uusi avaus. Emme tunne toisiamme, mutta lähdemme yhdessä vauhdilla Tuusulanjärveä kiertämään, Ainolan ohitse. Kohti Järvenpää, jonka kerrostalot antavat kuvan suuremmastakin asutuksesta, tuttu reitti jo monesta Kesäyön marssista.

Jumppaamme varsin reippaaseen tahtiin, tutustumme toisiimme, jokainen kertoo itsestään mitä haluaa kertoa, joukon rouva ei ole käynyt inttiä, mutta selvästi liikunut paljon. Kiva olla yhdessä liikkeessä, pikkuhiljaa tarinat jatkuvat polveillen sinne ja tänne.

Vanhemman reserviläisen kanssa löydämme yhteisen kiinnostuksen kohteen, Nijmegen-marssin. Juuri kun jalat lämpiävät, puolimatkan lyhyt tauko, juotavaa ja suo-

lakurkkuja. Tuusula järven kierros on pyörätietä, joten aika tasaista jumppaa. Perillä kelloitimme ajaksi 3h 42 minuuttia eli 5,6 km tunnissa, reipas vauhti, emme ole kilpailemassa, mutta liikkumassa ja rivakasti.

Ponnistelua porukalla itseä vastaan

Pimeys tulikin äkkiä, perillä, nimi kirjaan paluun merkiksi. MPK tarjoaa ruokaa, juttelen MPK aktiivin kanssa, ollut sotilaskotisarena täällä ja Tuusulan varuskunnassa. Jälkimmäistä ei enää ole ja Taistelukoulunkin menee myyntiin.

Maailma ja Puolustusvoimat muuttuu sen mukana, tutut varuskunnat katoavat. Saunaan, olin ollut täällä 40 vuotta sitten tiedustelu-upseerikurssilla, harmi, että kaikkia tiloja ei päässyt katsomaan, saunan muistin hyvin, järven vesi ei vielääkään houkuttellut uimaan.

Lauantaiamuna aamiaisen jälkeen extrememarssijat moikkailemme kuin vanhat tutut. Lauantaiamun lenkki oli sama kuin eilinen. Saimme itse valita kumman kautta kierrämme järven, menimme samaan suuntaan kuin perjantaina, maisemat näyttivät erilaisilta kuin eilisessä hämärässä. Omakotitaloja, peltoaukeaa, vähän liikennettä, ihmiset vasta heräävät aamuun. Vimmainen vauhti jatkuu aamullakin. Aikakin melkein minuutilleen sama kuin edellisiltana.

Lauantain varsinaisen urakka lähtee Tuusulan urheilukeskuksesta. Osanottajien määrän vähentyminen näkyy, parhaimmillaan marsilla oli tuhansia kävelijöitä, nyt jäätin alle kahden sadan. Enää ei yhteisen tapahtuman tunnelmaa synny. Moikkailen tuttuja, vuosien varrella ihmiset ovat käyneet tutuiksi.

Marssin hajauttaminen on

Kari Kandelberg (oik.) ja marssiporukkaa.

tuonut uusia kävelijöitä maakunnissa, mutta väen virta myös vienyt toiseen suuntaan. Edelleenkin alkuperäinen 30 kilometriä illalla ja toinen aamulla oli paras versio. Siinä joutui omaa kuntoa haastamaan ja varsinkin toinen kierros vaati puurtamista. Se oli oikea sotilaallisen kunnan osoitus.

Nuoret miehet lähtivät vielä 45 kilometrin täysmatkalle, vanhempi reserviläinen 35, itse valitsin 25 kilometriä. Sääennuste näytti niin huonolta, että enempää ei viitsisi

tarpoa, eiköhän tuostakin näy oman kunnan kehitys.

Marssit ovat kivoja tapahtumia, ei kilpailuja, mutta ei myöskään yksin puurtamista kelloa vasten. Ihmiset tekevät pitkästäkin lenkistä mukavan tapahtuman. Niin paljon kuin pystyt tai haluat antaa muille marssijoille.

Kilometrien nielemiä juttuja

Paikalle ilmestyy kaksi tuttua turkulaista reserviläistä, jopa samalle matkalle, joten neljän hengen joukkue on valmis.

Sovimme, että jolkotamme, miten hyvältä tuntuu. Pakolliset sotkun munkkikahvit ja lisää tankkausta sisään, ihan vanhasta rutiinista. Pakollinen yhteinen verryttely ja sitten rataa pitkin maastoon.

Nelistään pakistamme eteenpäin pienen metsälenkin kautta Tuusulan keskusta, sitten Keravan omakotitalo-alueiden kautta koti Tuusulanjärveä, rantatietä pitkin takaisin, innostumme keskustelemaan niin, että melkein kävelemme ohi opasteiden. Reitti kuljeskelee maaseutua

pitkin, mäkiä ylös ja alas ja väliin mennä hiekkatietä.

Väen vähyys näkyy, kuljemme nelistään, jossain edessä ja takana näkyy muita, marssitahti on vakioitunut, joten emme ota ketään kiinni, mutta ei muutkaan saa meitä. Ei ole tarkoitustakaan.

Sade antaa merkkejä, vaihdan viittaa päälle ja pois, lopulta se jääkin päälle. Taukopaikoilla tankkausta, suolakurkut, banaanit ja paljon juotavaa. Jaloissa tuntuu menneet 40 kilometriä. Haemme yhteistä keskustelua, emme tunne toisiamme, nappaamme toistemme jutuista täkyjä, joskus tarina elää, joskus hiljenee tai ottaa toisen suunnan, kilometrit katoavat jutustelun mukana.

Loppumatka sataakin kunnolla, sadeviitta suoja, mutta aina jostain vettä valuu housuille ja saappaisiin, kiroan, että en ottanut sadehousuja, ikuinen optimisti kun olen. Takaisin Hyrylän kautta ja viimeinen nousu pimeään urheilukeskukseen. Ilmoittautuminen ja viralliset onnittelet. Yöksi Taistelukoululle, onneksi sain kyydin sinne, märkyys oli jo läpikäytyä. MPK oli varannut kaksi yötä pitkän matkalaisille. Aamulla me extrememarssijat saimme vielä brunssinkin, MPK huolehti loppuun asti. Täyden 20+20+48 kilometrin matkan tehneet miehet olivat väsyneitä, käveleminen oli kuin hidastetussa filmissä. Kehuin heitä, liekö puheitani rekisteröineet. Itselläkin kylmettyminen ja 65 kilometrin marssi pariin päivään tuntuu kehossa, silti lähdin hitaasti lompsimaan keskustaa kohden. Kiirettä ei ole. Ensi vuonna uudestaan, extreme oli kiva kokemus, varsinkin kun MPK:n huolto tuki suoritusta yli odotusten. Suosittelemme muillekin, ehkä ensi vuonna nähdään Tuusulassa.

Loimaan Syys-SRA veti ennätysmäärän osallistujia

Riina Merilehto

Heidi Silvander

Loimaalla järjestettiin jo perinteeksi muodostuneet syys-SRA -kilpailut 26.-27.9.2020. Tällä kertaa kilpailu oli pidempi, suurempi ja nykyaikaisempi kuin ennen. Pituutta toi rastien määrä, joita oli saatu kasaan kahdeksan. Suuruutta kilpailuun toi osallistujamäärä, joka oli Loimaan kaikkien aikojen laajin. Kilpailijoita oli yhteensä kahtena päivänä 114.

Kilpailijapaikkoja lisättiinkin vielä lopussa, sillä ilmoittautuneita oli jonoksi asti ja siltikään kaikki piirin ulkopuoliset halukkaat eivät mahtuneet näihin kilpailuihin mukaan. Nykyaikaistus tarkoitti tuloslaskennan siirtymistä sähköiseen muotoon. Tulokset kirjattiin rasteilla tabletteihin, jolloin papeiden täyttäminen sekä tulosten siirto käsin papeista koneelle jäi pois. Tämä nopeutti tuloslaskentaa huomattavasti ja samalla poisti paperisten tuloslomakkeiden käsin syötön aikana tapahtuvia mahdollisia virheitä.

Kilpailuorganisaatioon saatiin mukavasti väkeä ja kekseliäitä ratasuunnittelijakivätkin upean monipuolisia rasteja. Loimaan radalla haasteena ovat lyhyet ampumamatkat mutta niihinkin saadaan taitokeroa lisätyä pienemmillä tauluilla. Tällä kertaa rasteilla oli mukana myös oheistoimintoja, kuten jerrykannun kantoa suorituksen aikana tai kraanaatin heittoa ”bunkkeriin”.

Ja koska Loimaa tunnetaan jossain määrin koripallona, oli sitäkin otettu yhdelle rastille mukaan. Myös aseenkäsittely, lähtöasennot sekä lähtötilanteet olivat suuremmassa roolissa kuin ennen. Usealla rastilla suoritukset aloitettiin tyhjällä aseella lippaat varusteissa mukana tai lähistöllä. Lähtöasentoja oli esimerkiksi autossa rastiin takana istuen, puuceässä istuen tai polvillaan kätet niskaan takana.

Platit väistivät luoteja taitavasti

Rakenteissa ampuma-aukkoja oli niin maan tasalla kuin hieman korkeammallakin, joten tasapuolisesti sekä lyhyemmällä varrella varustetut kuin pidemmätkin kaverit saivat etuja. Myös yksi yhdistelmärashti oli mukana, jossa ammuttiin sekä haulikolla että pistoolilla. Hylkäyksiltä ei näissäkään kisoissa välttytty mutta yhdistelmärastilla oli selkeä muutos kevätkisoihin verrattuna. Kevään talvi-SRA kisassa kilpailijat ottivat monta ikävää ja tavallaan turhaa hylkäystä kun yhdistelmärastilla jäi jätettävä ase varmistamatta. Nyt oppirahat oli maksettu ja yhdistelmärastia suoritettiin turvallisesti.

Rasti 1 oli pitkä kivääri-rasti ja hyvin hidas suorittaa, sillä lähtö oli autosta, kivääri ja lippaat erillään maassa ja usealta eri suorituspaikalta eri asennoista ammuttiin kaukana olevia plateja, jotka tupsasivat vielä ikävästi

Yhdistelmärastilla kohteena olleet platet vaativat vakaata pistoolikättä.

väistelemään osumia.

Kuitenkaan odotusajat eivät raastaneet kilpailijoiden hermoja kovin pahasti, sillä rasti oli todella mielenkiintoisen suorittaa, aurinko paistoi suorastaan kuumasti vuodenaikaan nähden ja kanttiinikin piti huolen, että energiatasot pysyivät hyvänä.

Kilpailun suuruuteen nähden toimitsijapula vaivasi hieman mutta paikalla olleet toimitsijat tekivät valtavan ahkeraa työtä ja kilpailijat edesauttoivat upeasti rastien sujuvaa toimintaa. Vallitse-

vaan koronatilanteeseen oli varauduttu käsidesillä, kehoituilla turvaväleillä ja tiedottamisilla alkupuhuteluissa. Ilmoittautuminen ja asetarkastukset pidettiin ulkotiloissa.

Suuri työ palkitaan täysillä osallistujamäärillä sekä onnistuneilla kilpailuilla, tästä on hyvä jatkaa tulevien kisojen suunnittelua. Tasapuolisesti kiitos ratojen suunnittelijoille ja rakentajille, tulospalvelulle sekä kaikille toimitsijoille ja kilpailijoille! Nähdään seuraavissa kisoissa!

Heidi Silvander

Pistoolirasti alkoi ”alkujumpalla”.

Maskun marssi keräsi kiitosta

Miikka Lahtinen

Marssi suoritettiin tänä vuonna uusin matkoin ja sarjoin. Sää suosi tänäkin vuonna marssia. Tänä vuonna mukana oli 15 kilometrin ohella pidempänä matkana 28 kilometriä, jolla oli myös mahdollisuus suorittaa reserviläisen kenttäkelpoisuusmarssi. Osallistujamäärässä oli kasvua mukavasti verrattuna viime vuoteen.

Yhteensä marssijoita oli reilut 30, joista yli puolet oli ilmoittautunut pidemmälle matkalle, luultavimmin korvaavan kertausharjoituspäivän innoittamana. Reipasta ja kovakuntoista porukkaa oli siis liikellä. Matkaa taitettiin varsin monipuolisessa maastossa ja alustalla, valtaosa kuitenkin metsän siimeksessä. Miehitettyjä vesipisteitä oli matkalla 3 kappaletta. Tarjolla oli ve-

den lisäksi pientä välipalaa ja reilusti tsemppiä.

Marssitoimistona toimi viime vuoden tapaan Saunaparoni Maskussa. Pitkänmatkan marssijat pääsivät lähtemään aamulla hiukan ennen kello 9. Itse marssipuhe pidettiin kurssijohtajan toimesta kello 10, jonka jälkeen 15 kilometrin kävelijät lähtivät omalle osuudelleen.

Marssin jälkeen oli tarjolla maistuvaa soppaa lisukkeineen sekä tietysti loistavat saunat. Savusaunakin oli laitettu aamuyöstä lämpiämään. Virkistävää pulahdus lammessa palautti paikkoja pitkän marssin jälkeen. Palautteissa marssitoimisto saikin paljon positiivista palautetta.

MPK mukana, Saunaparoni iskussa

Marssin teki mahdolliseksi Louhisaaren reserviläisten aktiivinen porukka, joka

vastasi käytännön suunnittelusta ja toteutuksesta ruokaa myöden. Oli hienoa saada MPK:n puolesta koulutussihteeri paikalle hoitamaan ilmoittautumisia ja kaikkea mikä siihen liittyi. Tästä oli iso apu marssin järjestämisessä ja MPK:n kanssa kaikki sujui tänä vuonnakin saumattomasti.

Hieno huomata, että myös yhdistyksen ulkopuoliset henkilöt olivat valmiita auttamaan tapahtuman järjestelyissä. Pääyhteistyökumppani Saunaparoni ei pelkäästään mahdollistanut hienoja puitteita vaan oli myös mukana marssin suunnittelussa sekä marssipäivänä huolehtimassa, että kaikki toimii.

Tavoitteena on järjestää marssi myös ensi vuonna. Hyvää tapahtumaa pyritään kehittämään ja tuomaan myös jotain uutta. Toivotaan, että tämän vuotiset marssijat haluavat tulla jat-

Miikka Lahtinen

Pidempi 28 kilometrin reitti keräsi enemmän osallistujia, lisähoukuttimena oli yksi kertausharjoitusvuorokausi.

kossakin sekä laittavat sanan kiertämään ja ottavat kaverin

mukaan. Kyllä vielä hieman isompi innokas marssijajouk-

ko metsään ja saunaan mahtuu. Nähdään ensi vuonna!

SYYS SRA 2020

AVO H

1	Kössi, Jani	Mynämäen Seudun Reserviläiset	739.3273	100.0 %
2	Mäkelä, Arttu	Valkeakosken Reserviläiset	711.0540	96.2 %
3	Kuisma, Eetu	Mynämäen Seudun Reserviläiset	691.2182	93.5 %
6	Vainio, Niku	Kaarinan-Piikkiön Reserviläiset	644.6553	87.2 %
8	Hagström, Henri	Pöytyän Seudun Reserviläiset	637.7460	86.3 %
9	Penttimäki, Jari	Pöytyän Seudun Reserviläiset	625.1571	84.6 %
11	Salo, Jani	Loimaan Seudun Reserviläiset	603.6617	81.7 %
13	Tengström, Roope	Mynämäen Seudun Reserviläiset	562.5396	76.1 %
14	Uusitalo, Mikko	Varsinais-Suomen reserviläisampujien	556.0729	75.2 %
17	Suominen, Harri	Laitilan Reserviläispuuseerit	532.2157	71.9 %
18	Tirri, Marko	Turun Reserviläiset	524.6821	70.9 %
19	Mäntylä, Tero	Pöytyän Seudun Reserviläiset	524.1079	70.9 %
20	Haapalainen, Aku	Turun Reserviläiset	523.8649	70.9 %
21	Kuuskoski, Sakari	5 Kyrön Seudun Reserviupseerit	22.1614	70.6 %

AVO H50

1	Tengström, Turkka	Taivassalon-Kustavin Reserviupseerit	619.8577	83.8 %
2	Asikainen, Kari	Turun Reserviupseerit ry	568.6958	76.9 %

AVOTST H

1	Nybonn, Markus	Vantaan Reserviläiset ry	615.1055	83.2 %
2	Walden, Jari-Pekka	Valkeakosken Reserviupseerikerho	608.9462	82.4 %
3	Seppänen, Niko	Loimaan Seudun Reserviläiset	591.5415	80.0 %
4	Kärkkäinen, Pekka	Mynämäen Seudun Reserviläiset	520.3750	70.4 %
30	Långfors, Jani	Mynämäen Seudun Reserviläiset	517.1143	69.9 %

PISTOOLIAMPUMAJUOKSUT ORIPÄÄN KANGASTUVALLA 27.8.2020

- D55 1) Satu Salokannel, Halikon Reserviläiset 19:18
H40 1) Kapt Mikko Välivirta, Salon Seudun Reserviupseerit 18:18 2) Ltn Jani Häkkinen, Alastaron Reserviläiset 21:26
H45 1) Kers Pasi Saastamoinen, Halikon Reserviläiset 23:09
H50 1) Jääk Joni Tenhunen, Naantalin Reserviupseerit 11:57 2) Kapt Jussi Hurri, Kyrön Seudun Reserviupseerit 16:35 3) Alik Mika Tattinen, Alastaron Reserviläiset 16:42
H55 1) Vääp Lasse Varjonen, Alastaron Reserviläiset 12:07 2) Alik Esko Pirttimäki, Alastaron Reserviläiset 19:20
H65 1) Kapt Tuomo Kuopio, Kyrön Seudun Reserviupseerit 16:15 2) Alik Tapio Vuolle, Alastaron Reserviläiset 19:58 3) Korpr Markku Ruohonen, Halikon Reserviläiset 19:22
H70 1) Inskapt Pertti Sirola, Raision Reserviupseerit 19:55 2) Kers Heikki Rantanen, Alastaron Reserviläiset 21:43
H75 1) Kapt Erkki Laine, Salon Seudun Reserviupseerit 23:19
H80 1) Ltn Kalevi Vähäkylä, Halikon Reserviläiset 18:20

Joukkuekilpailu

- 1) Alastaron Reserviläiset 48:09:00
(Vääp Lasse Varjonen, alik Mika Tattinen, alik Esko Pirttimäki)
2) Halikon Reserviläiset 57:00:00
(Korpr Ruohonen Markku, Satu Salokannel, ltn Kalevi Vähäkylä)
3) Alastaron Reserviläiset 1:03:07
(Alik Tapio Vuolle, ltn Jani Häkkinen, kers Heikki Rantanen)

Parisprintti

- H 1) Alastaron Reserviläiset (Mika Tattinen, Jani Häkkinen) 22:54 (6+6)
H 100 1) Halikon Reserviläiset (Satu Salokannel, Pasi Saastamoinen) 22:50:00 (3+4)
2) Alastaron Reserviläiset (Esko Pirttimäki, Lasse Varjonen) 23:12:00 (7+4) 3)
Salon Seudun Reserviupseerit (Mikko Välivirta, Erkki Laine) 24:47:00 (2+8)
H120 1) Kyrön Seudun Reserviupseerit (Tuomo Kuopio, Jussi Hurri) 25:05:00 (2+2)
2) Alastaron Reserviläiset (Tapio Vuolle, Heikki Rantanen) 30:08:00 (9+4)
H140 1) Halikon Reserviläiset (Markku Ruohonen, Kalevi Vähäkylä) 28:56:00 (5+1)

TULOSTAULU

TERVE TURKU.

Kun tapahtuu ja sattuu, Turun Terveystalo päivystää. Tervetuloa.

Etäpalvelut ja nettilääkäri ovat apunasi ajasta ja paikasta riippumatta.

Yhteistyössä työterveys tukee työpaikkoja voimaan hyvin ja tekemään tulosta.

Terveystalo
Turku

Turku
Naantali
Lieto
puh. 030 6000*
terveystalo.com

*Asiakaspalvelu on avoinna vuorokauden ympäri läpi vuoden. Puhelun hinta on lankaliittymästä 8,35 snt/puhelu + 3,20 snt/min, matkapuhelinliittymästä 8,35 snt/puhelu + 19,33 snt/min.

OP Mynämäki-Nousiainen

BROWNELLS
Serious About Firearms Since 1939®

ASEET JA OSAT - JÄLLEENLATAUS - OPTIIKKA - VARUSTEET - TYÖKALUT

YLI
40 000
TUOTETTA

AMPUJILLE - METSÄSTÄJILLE - ASESEVILLE - VIRANOMAISILLE

www.brownells.fi

p. 09-5122 933

Brownells Finland Oy
Kutojantie 12B, 02630 Espoo
tiedustelut@brownells.fi

– *Itsellesi tai lahjaksi* –

KUUSI

**VUOSIKYMMENTÄ
MAANPUOLUSTUSTYÖTÄ
1959–2019**

**Varsinais-Suomen Reserviläispiirin
historiateos, 384 sivua täyttä asiaa
20 € / kpl**

Ota yhteys joko oman yhdistyksesi
puheenjohtajaan tai toiminnanjohtajaan
(vsres@co.inet.fi tai +358 401 608001) ja
sovitaan nouto-aika sekä kappalemäärä!

Örninkatu 14, 24100 Salo
p. 02-770 21

KUN HALUAT LÄMPIMÄÄN

www.isover.fi

ALASTARON RAKENNUSTARVIKE OY
Loimijoen tie 81, Alastaro • (02) 764 1955

Suomalainen pankki, joka tarjoaa parhaat keskittämisedut. Tule asiakkaaksi.

Yhdessä hyvä tulee.

Lounaismaan
Osuuspankki

KOKOUKSET JA KILPAILUT

Varsinais-Suomen Reserviläispiiri ry:n ja
Varsinais-Suomen Reserviupseeripiiri ry:n

SÄÄNTÖMÄÄRÄISET SYYSKOKOUKSET

pidetään torstaina 5.11.2020 kello 18.00 alkaen.
Kokouspaikka Laitilan kaupungintalo
(Keskuskatu 30, 23800 Laitila).

Kokous saatetaan pitää myös etänä, jos vallitseva
koronatilanne niin edellyttää.

Käsitellään sääntöjen määräämät asiat.

Kokouksessa palkitaan vuonna 2019 menestyneet
yhdistykset ja henkilöt.

Jos kokous ei ole etäkokous, niin valtakirjojen
tarkastus ja kahvit kello 17.30 alkaen. Ilmoittautumiset
toiminnanjohtajalle (vsres@co.inet.fi tai 040-1608001)
viimeistään 27.10. kuluessa.

Kokouksen jälkeen on mahdollisuus tutustua Patria -killan
tiloihin (Urheilutie 9, 23800 Laitila).

Piirihallitukset

Halikon Reserviläiset ry

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS

pidetään 13.11.2020 kello 19.00.
Itsenäisyyden Museolla Torikatu 7 Salo.

Johtokunta kokoontuu kello 18.00

Tervetuloa

Raision Reserviupseerit ry:n ja
Raision Reserviläiset ry:n

SÄÄNTÖMÄÄRÄISET SYYSKOKOUKSET

pidetään keskiviikkona 18.11.2020 kello 18.00 alk.
Raision seurakunnan seurakuntasalissa,
Kirkkoherrankuja 2, 21200 Raisio

Kahvitus kello 17.30 alkaen.

Käsitellään sääntöjen määräämät asiat.

Ennen kokouksien alkua pidetään esitelmä Väli rauhan
vuoden 1940 tapahtumista otsikolla
"Ahdistuksen vuosi 1940"
Esitelmänsijä Eero Joutsikoski.

Kokouksessa noudatetaan viranomaisohjeita ja
määräyksiä kokoontumisten osalta.

Raision Reserviupseerit ry
Raision Reserviläiset ry

Piikkiön-Kaarinan Reserviupseerit ry.

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS

torstaina 19.11. 2020 klo 18.00.
Paikka: LähiTapiola, Yliopistonkatu 14, Turku

Kahvitarjoilu ja kokouksen aluksi esitelmä.

Tarkemmat tiedot ja mahdolliset koronasta aiheutuvat
muutokset, kts. yhdistyksen kotisivut:
www.rul.fi/piikkio-kaarina/

Hallitus

Kyrön Seudun Reserviupseerit ry:n

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS

pidetään maanantaina 23.11.2020 kello 19.00 alkaen
Riistatuvalla (Kivimäentie 218, Riihikoski).

Mikäli koronarajoitukset vaativat, niin kokous
järjestetään etäyhteydellä.

Tervetuloa

Hallitus

Kaarinan-Piikkiön Reserviläiset ry:n

SÄÄNTÖMÄÄRÄISET KEVÄT- JA SYYSKOKOUKSET

pidetään poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi
samana iltana peräkkäin.

Kokouspaikka ja -aika Piikkiö Works Oy, Kolamäentie 2,
21500 Piikkiö, tiistaina 24.11.2020 kello 18.00.

Mikäli pandemiatilanne pahenee vielä voimakkaasti,
aikaa voidaan joutua muuttamaan. Seuraa
yhdistyksemme nettisivuja <https://kaarinan-piikkion-reservilaiset.reservilaisliitto.fi/> Viime hetken tilanteen voi
varmistaa puheenjohtajalta tai sihteeriltä.

Terveisin Hallitus

Salon Seudun Reserviupseerit ry:n

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSVUOSIKOKOUS

pidetään 26.11.2020 klo 18.00
Salon lukion isossa auditoriossa (Kaherinkatu 2, Salo).

Kokouksessa käsitellään hallituksen esitys
kunniapuheenjohtajaksi ja kunniajäseneksi kutsumisesta
sekä sääntömääräiset asiat.

Tervetuloa! Hallitus

PS. Vuosikokouksen jälkeen on vuorossa marraskuun
esitelmä klo 19.00. Lounais-Suomen aluetoimiston
päällikkö, everstiluutnantti Petteri Iitti:
Ajankohtaiskatsaus puolustusvoimista

SRA-PIMEÄKILPAILU LAITILASSA

Laitilan Reserviupseerit järjestävät SRA-kilpailun
14.11.2020 Laitilassa MS Kaikun radalla.

Rastit: Kilpailussa ammutaan yhteensä kahdeksan
rastia, joista neljä päivällä ja neljä illalla. Minimilaukausmäärä
kiväärillä 65lks, pistoolilla 45lks ja haulikolla 30lks.
(haulikon patruunat tarkennetaan rasti kuvauksessa).
Maksimi ampumaetäisyys n.100M. Rastikuvaukset
lähetetään kilpailijoille sähköpostitse viikkoa ennen kisaa.

Aikataulu: Kilpailu alkaa lauantaina 14.11. klo 12
ilmoittautumisella ja asetarkastuksella. Myös pistoolikotelo
tarkastetaan. Kilpailijapuhuttelu on klo 12.30 ja ampuminen
alkaa klo 13.00. Osoite: Myllykoskentie 112, Laitila.

Maksut: Kilpailun osallistumismaksu on 30 €, joka
maksetaan etukäteen viikon sisällä ilmoittautumisesta
Laitilan Res.au tilille, Lounais-Rannikon OP FI65 5211 0340
0188 23. Kilpailu ilmoittautuminen on voimassa vasta
osallistumismaksun suorittamisen jälkeen.

Vakuutusturva: Kilpailuun osallistuvilla on oltava
SRA-ampujan kortti, sekä vakuutusturva (joko ResUL:n
ampumaturva tai SAL:n kilpailulisenssiin sisältyvä
vakuutus), joiden voimassaolo on esitettävä kilpailupaikalla
ilmoittautumisen yhteydessä.

Muuta: Kilpailun yksipäiväisyyden vuoksi kilpailuun
mahtuu mukaan enintään n. 30 kilpailijaa + toimitsijat.
Illalla ammuttavilla rasteilla käytetään joko aseeseen
kiinnitettävää tai kädessä pidettävää valaisinta. Kivääri-
ja haulikkorasteilla valaisimen tulee olla kiinnitettynä
aseeseen. Toimitsijakilpailu alkaa perjantaina 13.11. Mikäli
olet halukas toimitsijaksi, ota yhteyttä Kilp.joht. tai Ratamesti.

Ilmoittautumiset: Viimeistään 8.11. osoitteeseen:
kristian.sukari@gmail.com. Ilmoittautuessa mainittava
nimi, syntymäaika, yhdistys, mahdollinen ryhmätoivomus
sekä jos tarvitset järjestäjältä laina-aseen/patruunat.

Lisätiedot: Kristian Sukari / kilpailun johtaja 050 550 1357
Harri Suominen / ratamestari 040 511 2517.

Tervetuloa!

MARSKIN RITARIEN HAUDOILLA

Turun hautausmaalle on haudattu kymmenkunta
Mannerheimin ristin ritaria. Itsenäisyyspäivän kunniaksi
Turun reserviupseerit ry. järjestää kieroksen heidän
hautoillaan lauantaina 5.12. 2020.

Kierros alkaa Ylösnousemuskappelin portilta klo 14.

Kierros kestää hieman yli tunnin.

Oppaana Turun reserviupseerien hallituksen jäsen,
kapteeni res. Kari Kandelberg.

ASETA TAVOITTEITA, HAASTA ITSESI JA VOI PAREMMIN

LATAA PUOLUSTUSVOIMIEN MAKSUTON MARSMARS-SOVELLUS PUHELIMEESI

Lataa App Storesta

HANKI Google Play PALVELUSTA

Reserviläinen – testauta kuntosi!

Tässä artikkelissa on kuvattu reservin tehtävien fyysisen kunnon tavoitetasot yleisesti. Puolustusvoimat on valmistelemassa yksilöidymiä tavoitteita, mutta toistaiseksi kukin voi itse arvioida taulukosta, mihin "rima" omassa tehtävässä asetetaan. Majuri Lasse Torpo Pääesikunnan koulutusosastolta kannustaa kaikkia reserviläisiä selvittämään tehtäväkohtaisen tavoitteensa, testaamaan kuntonsa ja ottamaan käyttöön marsmars-sovelluksen treenaamisen tueksi.

Tavoitetasolla metrimäärät kuvaavat 12 minuutin juoksu- ja kävelytestien tulosta ja ml/kg/min -arvo kuvaa UKK-kävelytestissä saatavaa lopputulosta, joka on arvio hapenoton maksimikapasiteetista. Kullakin tasolla jompikumpi on saavutettava, joskin UKK-kävelytesti on tarkoitettu ainoastaan yli 45-vuotiaille reserviläisille.

Lisäksi on saavutettava lihaskunnon vastaava tavoitetaso. Lihaskuntotestin yhteispistemäärä muodostuu seuraavasti: Yksi toisto minuutin istumaannousutestissä ja etunojapunnerrustestissä = yksi piste, vauhdittoman pituushyppyn tulos metreinä $\times 20$ = pisteet. Kussakin osalajissa on saavutettava vähintään: Vauhditon pituus 1 metri, istumaannousu 10 toistoa ja etunojapunnerrus 5 toistoa minuutissa.

Esimerkiksi: Vauhditon pituushyppytulos: 2,33 m $\Rightarrow$ 46,6 pistettä (tulos $\times 20$). Istumaannousu tulos: 35 toistoa $\Rightarrow$ 35 pistettä (1 toisto = 1 piste). Etunojapunnerrus tulos: 31 toistoa $\Rightarrow$ 31 pistettä (1 toisto = 1 piste). Lihaskuntotestin yhteistulos täysinä pisteinä: 112 pistettä (46+35+31 = 112). Tulosta ei pyöristetä.

MPK:n piirit hoitavat testaukset

Kun olet selvittänyt oman tavoitetasosi, ota yhteyttä Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) piiriin ja selvitä seuraavia testiajankohtia. Piirien koulutetut testaajat järjestävät edellä kuvattuja kuntotestejä reserviläisille ympäri Suomea. Piirit toimivat vahvistetut kuntotestit lokset aluetoimistoille, missä ne kirjataan Puolustusvoimien tietojärjestelmiin.

MPK:n liikuntapäällikkö Matti Santtila kannustaa reserviläisiä osallistumaan kuntotesteihin, ja näin selvittämään, vastaako kuntosi sijoituksen mukaista tavoitetasoa. Samalla saat ohjeita kuntoiluun tehostamiseen.

MPK tarjoaa myös monipuolisia liikunnallisia kursseja, jotka tähtäävät reserviläisten fyysisen kunnon kohottamiseen, kuten esimerkiksi marsseja, jotoksia ja vaelluksia sekä uutena tuotteena Military Crosstraining -harjoituksia. Kurssitarjonta löytyy MPK:n koulutuskalenterista ja Lisää liikettä -hankkeen tapahtumat sivulta.

Lataa marsmars puhelimeesi

Puolustusvoimien ensimmäinen ja toistaiseksi ainoa applikaatio on sovelluskaupoissa ladattavissa ilmaiseksi. Kun tiedät tavoitteesi ja lähtötasosi on korkea aika ladata sovellus käyttöön ja sen avulla alkaa kehittää tai ylläpitää fyysistä toimintakykyä. Sovellus on henkilökohtainen ja se ohjaa sekä valmentaa sinua tavoitteidesi suunnassa.

Mitä useamman reserviläisen saamme käymään testeissä ja lataamaan applikaation käyttöön, sitä parempi. Kehitämme sovelluksen sisältöä jatkuvasti palvelemaan paremmin reserviläisten tarpeita, toteaa majuri Torpo.

Turun Tilipalvelut Oy

Itäinen Pitkäkatu 34
20700 Turku

puh: 02-2342109
gsm: 050-5574110

e-mail: toimisto@turuntilipalvelut.fi

LAAKKONEN

Laakkonen RAISIO
Veljekset Laakkonen Oy
Nikkarinkatu 1, 21280 Raisio

Vaihde 010 214 7800
Myynti: ma-pe klo 9-18, la 10-15
Huolto ja varaosat: ma-pe klo 7.30-17

Puheluhinnat 010-yrityksnumeroon: lankapuh. 8,35 snt/puh + 6,00 snt/min, laakkonen.fi
matkapuh. 8,35 snt/puh + 17,17 snt/min. Hinnat sis. alv 24 %.

Parivartio

Seuraava numero ilmestyy
17.12.2020

Aineisto seuraavaan lehteen 27.11. mennessä

Teemana: Itsenäisyyspäivä

Ihan tässä lähellä.

OP Turun Seutu

SILIKONITUOTTEET

- MUOTONAUHAT
- MUOTTITUOTTEET
- SILIKONILETKUT
- NESTESILIKONITUOTTEET (SLR)

HEXAMER OY

Pakurlantie 6, 20380 Turku, puh. 010 617 620, fax 010 617 621

www.pwc.fi

Yrittäjien tukena jo 60 vuotta

pwc

Läntinen Rantakatu 7
20100 TURKU
puh. 020 787 7160

VIRTASEN 4 ÖLJYN LAATUMAALI
MAALI, JOKA OSUU PUUN YTIMEEN

Perinteinen, luonnonöljypohjainen Virtasen 4 Öljyn Laatumaaali imeytyy syväälle puun sisään. Siksi se ei lohkeile irti vaativissa olosuhteissa. Vaadi sinäkin talomaalikesi öljymaalien napakymppi, Virtasen 4 Öljyn Laatumaaali*!

Jälleenmyyjien yhteystiedot: www.virtasenmaalitehdas.fi

TESTIVOITAJALAATUA*

*Testivoittaja, TM-Rakennusmaailma 6/2008 ja 6/2011
Virtasen Maalitehdas,
Työkuja 5, 21600 Parainen (02) 45 44 500

VIRTASEN maalitehdas

GRANO

Grano on Suomen suurin, osaavin ja monipuolisin digitaalisten ja painettujen palvelujen toteuttaja. Olipa tarpeesi mikä tahansa, kannattaa kysyä ensin meiltä. Me teemme nimittäin kaikkea ja vähän päälle.

Yllättävän helppoa

K Rauta

SATAKUNNANKATU

Satakunnankatu 39, Pori, Puh. 02-631 3300, ma-pe 7.30-19, la 9-16, www.k-rauta.fi/pori

MERKKIPÄIVÄT

MARRASKUU

98 VUOTTA

28.11. Kapteeni Nikkilä Risto Loimaa
30.11. Alikersantti Hyrkkö Eeri Johannes Nousiainen

95 VUOTTA

4.11. Vääpeli Kaira Eero Laitila

94 VUOTTA

29.11. Kersantti Kaivola Antti Pöytyä

93 VUOTTA

4.11. Korpraali Urmas Esko Koski TI

92 VUOTTA

13.11. Luutnantti Mäki Matti Salo
27.11. Ylivääpeli Ruskeeniemi Veikko Loimaa

91 VUOTTA

7.11. Kersantti Vilja Bengt Turku

90 VUOTTA

7.11. Kapteeni Nordell Reijo Salo
19.11. Yliluutnantti Ihattula Mauri Antero Uusikaupunki
27.11. Vänrikki Pesola Esa Ilkka Somero

85 VUOTTA

2.11. Vänrikki Koski Ismo Jarkko Kaarina
17.11. Alikersantti Kurikka Raimo Turku

80 VUOTTA

3.11. Luutnantti Salonen Raimo Loimaa
21.11. Yliluutnantti Tiusanen Lars Kaarina
22.11. Yliluutnantti Paakkanen Pekka Turku
23.11. Vänrikki Lindblom Jorma Korppoo
23.11. Alikersantti Mäkilä Hannu Naantali

75 VUOTTA

10.11. Alikersantti Ahtinen Mauri Mietoinen
21.11. Sotamies Arvonen Ismo Rainer Uusikaupunki
25.11. Yliluutnantti Sammalmaa Veijo Turku
29.11. Ylikersantti Roine Veijo Olavi Masku

70 VUOTTA

4.11. Aliluutnantti Engren Pekka Turku
14.11. Komentajakapt. Heimonen Juhani Lippo Masku
18.11. Vänrikki Vanhatalo Markku Salo
24.11. Vänrikki Antila Matti Pietarsaari

60 VUOTTA

1.11. Alikersantti Lehtonen Matti Lauri Turku
1.11. Sotilasmestari Nieminen Pekka Juhani Turku
10.11. Luutnantti Peltola Juha Lauri Turku
12.11. Ei sotarvoa Suonenvirta Mirva Salo
19.11. Majuri Koponen Harri Piikkiö
22.11. Yliluutnantti Haavisto Timo Turku

50 VUOTTA

5.11. Kapteeni Lahtinen Pekka Juhani Salo
8.11. Autosotamies Mäkilä Vesa Kari Juhani Vehmaa
13.11. Kersantti Kallela Marko Kalevi Turku
19.11. Ei sotarvoa Aavasaari Kai Johannes Turku
27.11. Alikersantti Suovanen Mika Rauno Raisio
30.11. Ei Sotarvoa Siivo Susanna Orvokki Taivassalo

JOULUU

93 VUOTTA

24.12. Kapteeni Koskenmäki Kaarlo Salo

92 VUOTTA

9.12. Yliluutnantti Luotonen Aarre Rymättylä

91 VUOTTA

27.12. Yliluutnantti Bröckl Tom Parainen

85 VUOTTA

25.12. Luutnantti Puhtila Ossi Naantali

80 VUOTTA

1.12. Yliluutnantti Laaksonen Ismo Olavi Halikko
1.12. Yliluutnantti Nieminen Mikko Turku
17.12. Kersantti Kankare Kauko Loimaa

75 VUOTTA

5.12. Kapteeni Stenroos Jyrki Mynämäki
17.12. Ei sotarvoa Huvila Jorma Kalevi Loimaa
18.12. Kersantti Rostedt Raikko Turku
20.12. Kersantti Kouvonen Kari Olavi Kaarina
21.12. Kersantti Rantanen Kyösti Turku
21.12. Insinöörikapteeni Seppänen Jorma Konnevesi

70 VUOTTA

1.12. Ylikersantti Lehtonen Hannu Taisto Turku
15.12. Luutnantti Saarinen Pentti Naantali
20.12. Luutnantti Mäkeläinen Kalle Jorma Turku
21.12. Luutnantti Ekblad Hans Turku
26.12. Sotamies Mäki Hannu Tapani Mellilä

Logistiikkapalveluja
Turun satamassa

TurkuSteve

Varastokatu 1, FI-20200 Turku
info@turkusteve.com
+358 (0)207 529 777

Entä jos
VAIHTAMALLA PARANEE?

Kolme hyvää syytä tulla Säästöpankin asiakkaaksi:

- 1 Tutkitusti tyytyväiset asiakkaat.
- 2 Yksilöllisempää palvelua ja huolenpitoa.
- 3 Asiointi on helppo paikallisen asiantuntijan kanssa.

Voit olla Säästöpankin asiakas jo huomenna!
Ota yhteyttä ja me teemme vaihdon kanssasi vaivattomasti.

LIEDON SÄÄSTÖPANKKI | 010 430 900 *) | www.saastopankki.fi/riedonsp

*) Kiinteät liittymät 8,35 snt/p + 6 snt/min, mobiilit 8,35 snt/p + 17,17 snt/min.

KOTIKENTTÄETU

Turusta suoraan:

- ➔ Kotimaan kohteisiin
- ➔ Ulkomaan kohteisiin
- ➔ Lomalennoille

Toimivat ja nopeat matkustaja-
ja rahtilennot suoraan Turusta
maailmalle

Turun Lentoasemalta
lentäen maailmalle

Jotta kaupassa
olisi kiva käydä.

60 VUOTTA

16.12. Luutnantti Lehmus Ilkka Tapani Piikkiö
21.12. Ei sotarvoa Teperi Terhi Anne Alastaro
23.12. Ei sotarvoa Kyrönlähti Eeva Salo
26.12. Alikersantti Koskinen Markku Mellilä
29.12. Alikersantti Åberg Jari Piikkiö

50 VUOTTA

2.12. Jääkäri Tuominen Marko Mikael Kaarina
8.12. Luutnantti Lappalainen Niko Turku
11.12. Korpraali Kivelä Jouko Kaarina
13.12. Alikersantti Blom Jussi Bertel Turku
15.12. Kersantti Savolainen Petri Turku

TYYLIÄ JA URHEILULLISUUTTA

Volvo V40 on suunniteltu ilahduttamaan sinua joka päivä

Rieskalähtentie 75, TURKU puh. 0207 218 120

Pienistä iloista suuriin uutisiin

Turun Sanomat
www.turunsanomat.fi

Parivartio

Nordea

Ajat muuttuvat. Helpommiksi.

Kun vaihdat paperisen tunnuslukukorttisi Nordea Tunnusluvut – sovellukseen, luvut kulkevat aina mukana ja voit hoitaa entistä kätevämmin sekä pankkiasiat että muut pankkitunnuksia vaativat palvelut.

Lue lisää nordea.fi/tunnuslukusovellus ja lataa tunnuslukusovellus puhelimeesi tai tablettiisi.

NORDEA 24/7 0200 3000 (PVM/MPM), NORDEA.FI

Nordea Bank AB (publ), Suomen sivusto, Nordea Bank AB (publ), Suomi